

νοεμβρης

δεκεμβρης '78

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΟΥΜΕ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Όταν πριν ένα χρόνο περίπου

αρχισε η συζήτηση για την πιθανότητα έκδοσης εφημερίδας η περιοδικού εντύπου, οι στόχοι που εμψύχωναν, όσο δυσκοίλοι κι αν φαινονταν τότε, διαγραφονταν μέσα στα πλαίσια της Βρετανίας μονο: Το περιοδικό χρησιμοποιήθηκε σαν διεξόδος πρακτική, μέσα από διαδικασίες που, μολοντι ειδικευμένες χρονικά, τοπικά και φανταστικά, περιελαμβάναν ένα μεγάλο φάσμα ανθρωπων σ' όλη τη χώρα.

Οι βλεις ήταν κατ' αναγκη περιορισμένες μια και οι περισσότεροι/ες από μας ζουν περιστασιακά εδώ, που σημαίνει ότι η ανανέωση του εμψυχου και αφυχου υλικου είναι τρομερά δυσκολη, κι έτσι πλέον κανείς δεν φαινονταν διατεθειμενος/η να παίζει το ρολο του "φαστιρα" διεθνώς.

Εντούτοις η πραγματικότητα μας ξεπερασε από το πρώτο κιόλας τευχος. Η ζήτηση του περιοδικου απλώθηκε σ' όλο τον κοσμο, οι απαιτήσεις αυτανων που δυστυχώς αισθανονταν "αναγνώστες" αυξηθηκαν, το περιοδικό ποιοτικά καλύτερενε, και λόγω της ανταποκρισης και της εμφανούς αναγκης, εμεις βρεθηκαμε σε μια κατάσταση που από καιρου σε καιρο κανουμε καταναγκαστικά εργα όταν βγαζουμε το περιοδικό. Αηλαδή εκεί που το Ρηγμα ήταν ευχαριστη διαθεση και διεξόδος- τώρα με το "πρέπει να βγη" αισθανομαστε παγιδευμενοι σε μια πρακτική δικη μας που ατελείωτα επαναλαμβάνεται. Σα να ήταν αυτή η μοναδική πρακτική. Γινομαστε, χωρίς να το επιδιωξουμε, "εκδοτες".

Για να παρεί κανείς ούτως την ευθυνη να κάνει κατι τετοιο πρέπει να έχει τα μέσα, οικονομικά και τεχνικά, και τη διαθεση να αφοσιωθεί στη δουλειά αυτή.

Απο την αρχή προσπαθησαμε να ξεπερασουμε τη δυσκολία αυτή. Τονισαμε και μέσα στο περιοδικό και στις προσωπικές επαφες: Το

Ρηγμα είναι πια ΟΛΗΘΙΟΝ. Είναι χαζο να χωρίζομαστε σε αναγνώστες και συγγραφείς. Έχουμε δυσκολίες οικονομικές και τεχνικές- ΖΗΤΑΜΕ ΒΟΗΘΕΙΑ. Αναρωτήθηκε: Άραγε κανείς που διασολο βρισκουμε ελληνική γραφομηχανή και λετρασετ; Κι όμως το περιοδικό θα μπορούσε να βγαίνει κάθε

μήνα αν ο καθένας που το διαβάζει εστέλενε το αντίτιμο ενός πακετου τσιγαράς κάθε μήνα, ή αντί χρημάτων μια σελίδα λετρασετ (καθώς οπότε νομίζει, και στέλνονταν δακτυλογραφημένο υλικό σε στήλες επτά εκατοστών (δύο στήλες σε κάθε σελίδα)).

ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΠΛΕΘΥΣ. Είμαστε λίγοι/ες στον αριθμό, έχουμε κι εμείς προβλήματα προσωπικά στην προσπάθειά μας να βιωσουμε στο σύστημα αυτό, και το περιοδικό γίνεται στο μέρος αυτού που λέμε "ελεύθερος χρόνος".

Δεν θέλουμε να αισθανομαστε "εκδοτες". Κανουμε μια δουλειά γιατί μας αρεσει και γιατί νομίζουμε (ή έχουμε πείστη) ότι είναι αναγκαία.

Δεν είμαστε επαγγελματίες. Κανουμε λάθη που, με την πιο πάνω λογική, τα βρίζουμε ή γελάμε μετά- ξυ μας, και πάντα υποσχομαστε να μην τα ξανακανουμε- ασχετο αν τα καταφέρνουμε ή όχι.

Παραπονιωμαστε κι εμείς μετά- ξυ μας κάθε φορά που το περιοδικό δεν φαίνεται να προκει να βγει στην ώρα του. Όταν όμως βαζουμε τα πράγματα κάτω, φαίνονται απογοητευτικά, γιατί:

- Δεν έχουμε λεφτά

- Δεν έχουμε γραφομηχανή μονήνη και πρέπει να ξαναρχίσει "γυρος" μπας και βρούμε καμμία να δανειστούμε.

- Δεν έχουμε αρκετό υλικό γιατί οι περισσότεροι που υποσχεθηκαν να στείλουν, αδιαφόρησαν.

- Δεν έχουμε πάντα αρκετό χρόνο.

Όλα τα πιο πάνω τα γραφουμε σχεδόν πάντα όταν απαντάμε σ' ένα σωρό γραμμάτια που από τη φύση τους δεν είναι δημοσιεύσιμα, και που επικροτούν την προσπάθειά μας να νταν η μοναδική ή κατι το εξαιρετικό. Έχουμε όμως να τα βγάλουμε στη φόρα, να γίνουν ΔΗΜΟΣΙΑ.

Τα λέμε όλα αυτά γιατί, μπορεί μεν εμείς να βάλουμε το περιοδικό στην πράξη, ο λόγος όμως υπάρξης του βρίσκεται μέσα στον κάθε συνδροφό/ισσα. Βγαζοντας τα μέσα-εξω θέλουμε να κάνουμε ΚΟΙΝΟ τον αγώνα και το βίωμα της έκδοσης. Για να μην έχουμε ψευδαισθήσεις.

Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΦΑΣΗ: Είναι αλήθεια ότι, για μας, κάθε τευχος, του ήταν και μία νέα φάση σ' όλη τη διεργασία και διαδικασία επαφής και αυτοργάνωσης. Μ' αυτό το τευχος εντούτοις μας έγινε εμφανώς αντιληπτό ότι όπως το "P" έγινε σημείο επαφής και συσπειρώσης σ' αυτή τη χώρα το ίδιο έγινε κι άλλου, κι επίσης το γεγονός ότι αυτό το τευχος οικονομικά "βγήκε" αποκλειστικά σχεδόν από προσφορές συνδρομών εκτός Βρετανίας, μας δείχνει ότι υπάρχουν ανοιχτά ανθρωποι που το θεωρούν αναγκαίο στο χώρο που ζουν και βιώνουν.

Στα τέσσερα πρώτα του τευχος το "P" επιληρώσε το μεγαλύτερο μέρος από τους στοχους του. Αυτό ουσιαστικά δείχνει ότι υπάρχει το ενδιαφέρον και η δυναμική. Ίσως όμως να χρειάζεται να πιεσουμε τη διαθεση για πρακτική δουλειά στους χώρους που βιώνουμε και για να μη γίνει η αυτοργάνωση αυτοσκοπος, αλλά και για να προχωρήσουν οι διεργασίες που θα επιβαλλουν, μέσα από τα πράγματα και το καταληλό υπεδαφος που θαχει δημιουργηθεί, τη διεύρυνση των αμεσών στοχων. μας.

το ρήγμα

Το Ρήγμα είναι μια αναρχική περιοδική έκδοση που εκδίδεται από Έλληνες αναρχικούς που ζουν στη Βρετανία.

Ρεζομούμε την έκδοση αυτή σαν ένα πρωταρχικό μέσο συντονισμού μας καθώς και διαδόσης του αναρχισμού. Η διαστρεβλώση στην έννοια του αναρχισμού που συνε- χεία προωθείται μέσα από τα κανάλια της αστικής τάξης και των "προοδευτικών" κομμάτων και παρατάξεων μας «θεί και σ' αυτή την έκδοση. Δεν θέλουμε να επαναπαυόμαστε στα κείμενα των θεωρητικών του αναρχισμού μια και τα γεγονότα καθημερινά τα ξεπερνούν. Η ταύτιση συχνά είναι αιτία της οπισθοδρόμησης.

Παραλλήλα μ' αυτό το περι- οδικό ακολουθούμε και άλλες μορφές δράσης. Ο σκοπός της έκδοσης αυτής, όπως και κάθε άλλης μορφής δράσης, δεν είναι μόνιμος αλλά λήγει όταν τα λόγια μουν στη πράξη.

Η εκδοτική επιτροπή του Ρήγματος είναι κατά σειρά κάθε ομάδα πολλής ή συνολικά ατόμων σε διάφορες πόλεις που συμμετέχουν σ' αυτή τη προσπάθεια.

Το Ρήγμα δε θγάνει με σκοπό το κέρδος και μ' αυτή την έννοια δεν έχει τιμή μια και το μοναδικό οικονομικό πρόβλημα που μπαίνει είναι το τυπογραφικό κόστος. Παραπέρα η "τιμή" είναι συναρτηση των οικονομικών δυνατοτήτων του καθενά. Περίττο να τονίσουμε ότι η ενίσχυση του περιοδικού είτε οικονομική είναι είτε με τη μορφή άρθρων, σχολίων, γραμμάτων και ειδήσεων είναι καθαρά πολιτική πράξη που ζητείται από αυτούς που ενδια- φέρονται όπου και να βρίσκονται στον κόσμο.

Για επαφή, γραμμάτια για δημοσίευση και άρθρα γράψτε:
TO RIGMA,

c/o BLACK AND RED,
THE STUDENTS UNION,
THE UNIVERSITY
LEEDS LS2 9JT

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΛΟΙΠΟΝ...ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ ΟΤΙ ...

Το Μεξικανικό αναρχικό κίνημα άρχισε το 1863, όταν ο Πλωτίνος Κ. Ροδανανάης ίδρυσε μια φοιτη- τική ομάδα στο COLEGIO DE SAN IDELFONSO στο Μεξικό Σίτυ όπου ήταν καθηγητής της φιλοσοφίας; Ανάμεσα στα μέλη της ομάδας ήταν ο Φρανσίσκο Ζαλακοστά Σάντιαγκο Βιλλανουεβα, Χουάν ντε Ματα Ρίβερα και Χερμενέγι- λδο Βιλλαβισενθίλο, που αργότερα διακρίθηκαν στο αναδυόμενο αναρχικό και εργατικό κίνημα.

Ο Ροδανανάης ήταν Έλληνας, γεννήθηκε δε στην Αθήνα το 1828. Το 1848 πήγε στο Βερολίνο όπου σπούδασε Ιατρική και εκεί γνω- ρισε τα έργα των Προυττον και Φουριε. Μερικά χρόνια αργότερα μετακόμισε στο Παρίσι όπου και συναντήθηκε και γνωρίστηκε με τον Προυττον. Το 1861 εγκατα- σταθήκε στο Μεξικό.

Το 1865 η ομάδα έγινε το CLUB SOCIALISTA DE EDIFICANTES και άρχισε προπαγάνδα ανάμεσα στους εργάτες. Αργότερα, τον ίδιο χρόνο, οι εργάτες στις υφαντουργίες του Βαλλε ντε Μεξικό οργανώσαν, με τη βοή-θεια του CLUB, την πρώτη τους εργατική ένωση, SOCIEDAD MUTUA DEL RAMO DE HILADOS Y TEJIDOS DEL VALLE DE MEXICO, που οδήγησε στη πρώτη απεργία στη Μεξικανική εργατική ιστορία. Στα τέλη του χρόνου το CLUB διαλύθηκε, και ο μέν Βιλλανου-εβα έμεινε στην πρωτεύουσα με τον Βιλλαβισενθίλο για να συνε- χίσουν τη δουλειά σαν αγχιτα-τορες, ο δε Ροδανανάης με τον Ζαλακοστά μετακινήθηκαν στα νοτιοά συνόρα της πολιτείας του Μεξικό, όπου στην πολύ Τσαλκό ο Ροδανανάης άρχισε ένα σχο- λείο για τους αγρότες, που ονο- μαστηκε ESCUELA MODERNA Y LIBRE.

Εδώ, ο Ροδανανάης μπόρεσε να διδάξει και να διευρύνει τις ιδέες του για μια κοινωνία βασί- σμενη σε αγροτικές κολλεκτίβες, και το 1869, ένας πρώην μαθητής

του σχολείου, ο Χουλιό Σαβεζ, οργανώσε ένα ξεσηκωμό των αγρο- των που ξεκίνησε από το Τσαλκό και απλώθηκε στις γύρω πολιτείες. Αλλά αφού κατέλαβαν μερικές πόλεις οι αγρότες, κατασταλθηκαν από τα ομοσπονδιακά στρατεύματα του Χουαρεζ. Ο Σαβεζ συνελήφθη και εκτελεστήκε. Ο Ροδανανάης κατάφερε αρχικά να δραπέτευσει αλλά αργότερα συνελήφθη και καταδικάστηκε σε θάνατο. Μετά λίγο καιρό όμως αφεθηκε ελευθε- ρος με τον όρο να φυγει και να μην ξαναγυρίσει στις περιοχές αυτές. Ο Ζαλακοστά παρέμεινε στην περιοχή, αποφεύγοντας τα στρατεύματα, και τον επόμενο χρόνο, 1870, πήγε σε μια ενοπλή ομάδα χωρικών στην πολιτεία του Χιδαλγκο. Ενώ βρίσκονταν για επι- σκεψή στο Μεξικό Σίτυ, συνελή- φθη και φυλακίστηκε.

Το 1870 ο Βιλλανουεβα, που εν τω μεταξύ είχε διαφωνήσει και είχε διακοφεί εντελώς με το Ροδανανάη, ίδρυσε με τον Ρίβερα το GRAN CIRCULO DE OBREROS DE MEXICO. Μολονότι αυτοί οι δυο προσανατολιζόνταν προς τον εξου- σιαστικό σοσιαλισμό των Μαρξί- στων, φαίνεται ότι πολλοί ανα- ρχικοί ήταν ενεργά μέλη στο GRAN CIRCULO, παρόλο που ήταν μειοψηφία. Σαν απάντηση στο CIRCULO ο Ροδανανάης μαζί με το Ζαλακοστά που είχε εν τω με- ταξύ αποφυλακιστεί, και τον Βελατίι, ίδρυσαν, το 1871, την ομάδα LA SOCIAL, που δυναμώθηκε με προσφυγες από την Παρισινή Κομμουνά. Στόχος της ομάδας αυτής ήταν "...η καταργηση όλων των συστημάτων κυβερνήσεως, και ελευθερία για όλους τους χειρω- νηκτικούς και διανοητικούς εργα- τες του Συμπαντος..."

Το 1874 ο Βελατίι ίδρυσε τη SOCIEDAD ARTISTICA INDUSTRIAL με τη δικιά της εφημερίδα EL OBRERO INTERNACIONAL. Η LA SOCIAL οιαλθηκε και οι αναρ- χικοί δούλευαν μέσω της SOCIEDAD. Δύο χρόνια αργότερα, το 1876,

(συνεχία στη σελ. 11)

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ενίσχυσεις και
συνδρομές : £ 72
Αρχικό ελλείμμα: £ 10
Ταχυδρομικά : £ 20

ΤΑΜΕΙΟ : £ 42

Τυπογραφικά : £ 71

ΤΑΜΕΙΟ: ελλείμμα £ 29
Αριθμός τευχών: 500
Τιμή τευχούς : 12p
η 10 Δρχ

Σας παρακαλούμε,
αναλόγα με τα τεύχη που
σας στέλνουμε, υπολογί-
ζετε και τα ταχυδρομικά
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ (σε ΔΡΑΧΜΕΣ)

Τεύχη	Δραχμές
1	15
2	20
3-5	35
6-10	70
11-20	120
21-36	190

Λαβαμε κι ευχαριστούμε:
απο τους συντροφους από
τη Σουηδία, συνολικά
220 KR (£ 24), εργατικές
ομάδες 500 Δρ. (£ 6),
έλληνες συντροφους
1500 Δρ. (£ 20), απο τους
συντροφους της Γαλλίας
100FR (£ 12)

ΦΙΛΙΠΠΑΣ και ΣΟΦΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ :

η κρατική τρομοκρατία κτυπήσε ξανά

Όταν η δημοκρατία του Κεφαλαίου στην Ελλάδα αποφάσισε να υιοθετήσει το Δυτικο-γερμανικό μοντέλο για την ποινικοποίηση της καθημερινής ζωής, είχαν στην διαθεσή τους τα παντα... η σχεδόν τα πάντα, αυτό που ελείπε ήταν οι "τρομοκράτες". Γι' αυτό το λόγο τα λαγωνικά της Ασφαλείας και οι στρατίες των χαφιέδων ξαμολήθηκαν. Ο σκοπός τους ήταν να βρουν οπωσδήποτε "μοχθηρούς" και "σατανικούς" τρομοκράτες που να έχουν εσωτερικά και εξωτερικά δίκτυα και να παίρνουν τις διαταγές τους κατευθείαν από την Μπααντερ-Κάινχοφ. Δεν υπάρχουν "τρομοκράτες" στην Ελλάδα, και οι ειδικοί της εξουσίας στην προσπάθειά τους να τους εφευρουν, έκαναν εφόδους και έρευνες σε σπίτια ανθρώπων που αρνούνται να ταυτισθούν με τους κανόνες συμπεριφοράς και τους ρόλους που μας επιβάλλει η κοινωνία της καταστολής και της επιβίωσης.

Ανάμεσα στα πολλά σπίτια που ερευνηθήκαν ήταν και το σπίτι ενός Παπαδοπούλη, σύμφωνα με την αστυνομία, βρήκαν εκεί μέσα Μολότωφ κοκτεϊλς. Από την ανακρίση του Παπαδοπούλη η αστυνομία οδηγήθηκε σε έρευνα στο σπίτι των συντροφών μας Φίλιππα και Σοφίας Κυρίτση, οι οποίοι εκείνη την ώρα βρίσκονταν στην Θεσσαλονίκη. Αφού παραβιάσαν την πόρτα ανακάλυψαν (ψω!πω!) βιβλία, περιοδικά, κ.λ.π. με αναρχικό περιεχόμενο. Το επόμενο βήμα για την αστυνομία ήταν να συλλαβούν τον Φίλιππα και την Σοφία, βασισμένοι πάντοτε στα όσα είπε ο Παπαδοπούλης, ότι το ζευγάρι του έδωσε τις Μολότωφ.

Κατά την διάρκεια της ανακρίσεως οι δυο συντροφοί αρνήθηκαν ότι είχαν κάνει τις Μολότωφ, και δήλωσαν ότι είχαν μόνο λίγη βενζίνη και σκουπίδια πράγματα που υπάρχουν στα περισσότερα σπίτια. Επειδή ήθελαν να τα χρησιμοποιήσουν για ζωγραφική. Δήλωσαν επίσης ότι είναι αναρχικοί αλλά ότι δεν είναι βομβιστές. Στην συνέχεια προφυλακίστηκαν αφού θεωρήθηκαν επικινδυνότατοι για την δημοσίαια και ασφάλεια, έως την ημέρα της δίκης τους.

Ας ασχοληθούμε λιγάκι με αυτό το γλοιώδες πλάσμα, τον Κό Παπαδοπούλη. Αυτός ο κρεττινός έχει

τώρα αλλάξει τελείως την εμφάνισή του, έχει γίνει ακριβώς έτσι όπως φανταζόσταν έναν χαφίε. Από το παρελθόν ήταν γνωστός σαν "FREAK" με το ταίρια στο όνομα "Μαχαράτζι". Η στάση του στην όλη υπόθεση απεδείξε εμπράκτα αυτό που συζητιόταν ανάμεσα μας σχετικά με την μίζερια, ανευθυνότητα και τον κρεττινισμό που επικρατούν ανάμεσα σε ένα μεγάλο ποσοστό των λεγόμενων φρήκ. Ακουστήκε μια πολλή ωραία ιδέα, που δεν πραγματοποιήθηκε, να δημοσιευτεί η καταθεση του Μαχαράτζι σαν προκήρυξη στον χώρο. Στην καταθεση του το "ειρηνιστικό" μας πλάσμα αποκάλυψε τον ρόλο του αναφερόντας τα ονόματα σχεδόν όλων των συντροφών που αναπτύσσουν μια πρακτική, περιγραφόντας τι ο Α ή ο Β συντροφός έκαναν στις 25 του Μην ή αλλιώς. Κοντολογίς, έκανε κάθε προσπάθεια να βοηθήσει το έργο των ειδικών της εξουσίας, αποδεικνύοντας με πράξεις ότι συνειδητά η υποσυνειδητά είναι χαφίες.

Το Σεπτέμβριο η δίκη των τριών αρχισε. Μεχρι την ημέρα της δίκης του ο Μαχαράτζι είχε φροντίσει να εξαφανιστεί.

Και η Σοφία και ο Φίλιππος αρνήθηκαν να δεχτούν δικηγόρο, έτσι καθορίζοντας από την αρχή μια πορεία συγκρούσεως με την εξουσία. Η εικόνα που αυτή η δίκη, όπως και οι προηγούμενες, προσπάθησε να διμυουργήσει ήταν η εικόνα του "τρομοκρατη" αναρχικού, με την τεραστία γνώση σχετικά με βομβές και ανατρεπτικές δραστηριότητες, και με διεθνή συνωμοτική οργάνωση. Ήταν αυτή η εικόνα της επαναστατικής δραστηριότητας γίνεται αποδεκτή από τους θεατές θα προστεθεί στο σύνολο των εικόνων που εμποδίζουν την επανάσταση να γίνει μια καθημερινή υπόθεση. Το κοκτεϊλ, το κατ'εξοχήν όπλο των αναρχικών των εξεγερμένων, μέσω του θεάματος μετατρέπεται σε ένα "δυσκόλο" όπλο των καλοεξασκημένων "τρομοκρατών". Σε μια τέτοια κατάσταση μια κατά μέτωπο σύγκρουση με την εξουσία σημαίνει πως μπαίνει στο ρόλο που σου δίνουν. Ήπι πλέον, οι δυο συντροφοί, ξεγελασμένοι από το πατερναλιστικό υφος του προέδρου πήραν μέρος στην φάρσα της δίκης. Υπήρχε μια ελειψη ειρωνίας που θα ξεσκεπαζε τον ρόλο των δικαστών και ιδιαίτερα αυτού του κρυφοφασίστα του εισαγγελέα, που λίγες μέρες πριν είχε ζητήσει την αθώωση γνωστών φασιστών που εβαλαν βομβές στην Αθήνα.

Κατω από τέτοιες συνθήκες όπου βασικός μαρτυρας κατηγορίας (αστυνομικός) ούτε που εμφανισθηκε, οι ποινές δεν ήρθαν σαν εκπλήξη: Φίλιππος 9 χρόνια φυλάκιση, Σοφία 5 χρόνια, Μαχαράτζι 3 χρόνια. Η ποινή του Μαχαράτζι ήταν πραγματικά διασκεδαστική. Ελπίζω τώρα να καταλαβαίνει ότι οι ειδικοί της εξουσίας δεν έχουν ενδοιασμούς σχετικά με τους μικροχαφιέδες σαν κι αυτόν, τους χρησιμοποιούν και μετά τους πετάνε στο σκουπίδοτενεκε σαν σκουπίδια που είναι. Ελπίζω να καταλαβαίνει τώρα γιατί η αστυνομία δολοφονήσαν εν ψυχρώ τον άλλο μικροχαφίε, τον Στυροπούλο.

Η υπόθεση του Φίλιππα και της Σοφίας είναι και δικιά μας υπόθεση. Προσπάθησα να την απομυθοποιήσω για να ξεπεραστεί με μια καμπάνια: Για την αποφυλάκιση τους, Για μια κοινωνία χωρίς φυλάκες, Για την γενικευμένη αυτοδιεύθυνση, Για την κοινωνική επανάσταση.

Ένας συντροφός.

Η ομάδα Συμπαραστάσεως και Καλύψεως των Φίλιππα και Σοφία Κυρίτση κυκλοφόρησε σε προκήρυξη το ακόλουθο γράμμα του Φίλιππα από τις φυλάκες της Αιγίνης:

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΝΘΡΩΠΟ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΑ
ΚΥΡΙΤΗ

"Στα 1978 η Ελληνική Κυβέρνηση κηρύξε έναν ολοκληρωτικό πόλεμο εναντίον στους αναρχικούς, στα πλαίσια μιας γενικότερης επίθεσης εναντίον σε κάθε έννοια ελευθερίας και ανθρωπιάς, που έχει εξαπολύσει παγκοσμίως από το κεφάλαιο και τα όργανα του. Βασική πεποίθηση της εξουσίας στην Ελλάδα είναι, ότι αυτή μπορεί να κατορθώσει αυτό που δεν μπόρεσαν να κατορθώσουν χιλιάδες κυβερνήσεις σ' όλο τον κόσμο τα τελευταία διακόσια χρόνια: να εξοντώσει την αναρχία. Κοιμίζει δηλαδή ότι μπορεί να εξοντώσει αυτούς που παλεύουν για να παρουν από την κοινωνία αυτά που τους ανήκουν. Η Ελληνική Κυβέρνηση και οι λακέδες της πιστεύουν ότι θα εξουσιασουν την επανάσταση στην Ελλάδα. Και προς τον σκοπό αυτό

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ:

ΕΞΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

χρησιμοποιεί τα μόνια μέσα που της έχουν απομείνει: το φέμμα και τη βία. Τα ίδια δηλαδή μέσα που χρησιμοποιεί για να συντριβεί τους επαναστάτες κάθε κυβέρνηση του πλανήτη, όπως στην Περσία, στην Νικαράγουα, στην Ροδεσία, στην Σαχάρα, στο Ζαΐρ, στην Αργεντινή, στην Χίλη, στην Βραζιλία, στην Τουρκία και οπουδήποτε άλλου.

Διακόσια χρόνια ιστορίας είναι παρα πολλά για να αφήσουν εστώ και την παραμικρή αμφιβολία, ότι θα μπορέσει οποιαδήποτε κυβέρνηση να εξοντώσει την αναρχία. Γιατί η αναρχία γεννιέται από τις ίδιες τις αντιφάσεις της Κοινωνίας, που βασιζέται στη ανισότητα, στην καταπίεση, στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Εκφράζει τον ολοκληρωτικό και ασυνθηκολογητό πόλεμο για την καταχτήση της ελευθερίας της ισοτητας και του κομμουνισμού και στρέφεται εναντίον σε κάθε είδους αφεντικά, είτε αυτά λέγονται οικογένεια, είτε σχολείο, είτε εκκλησία, είτε στρατός, είτε σωματείο, είτε κράτος. Στο τέλος θα κυριαρχήσει πατώντας στα πτώματα κάθε καταπιεστικής και εκμεταλλευτικής, κάθε αφεντικού.

Καταδικάζοντας εμένα και τη Σοφία σε 9 και 5 χρόνια φυλάκις αντιστοιχία, στα πλαίσια μιας γενικότερης εκστρατείας έρευνών, δικών και φυλακίσεων εναντίον στους αναρχικούς της Ελλάδας, η Ελληνική Κυβέρνηση θέλησε να μας δείξει, ότι έχοντας την αστυνομία, τις φυλάκες και αν χρειαστεί και το δικαίωμα να σκοτώνει χωρίς να δίνει λόγο σε κανένα, είναι παντοδύναμη.

Εγώ, ο Φίλιππος Κυρίτσης, κατεβαίνοντας από αυριο 3.11.78 σε απεργία πείνας με αίτημα τη μεταγωγή μου από τις φυλάκες Λίγινας στις φυλάκες Κορυδαλλού, για να βλέπω τη Σοφία, αποδείχνω ακόμα μια φορά, μετά τη στάση μου στο δικαστήριο, ότι ο μόνος τρόπος για να με εμποδίσουν να αγωνιζομαι για την ελευθερία και την αναρχία, είναι να με σκοτώσουν. Δεν φοβάμαι τίποτα γιατί δεν έχω τίποτα να χάσω, πέρα από μια ζωή κάτω από το ζυγό των αφεντικών, που είναι χειρότερη και από το θάνατο.

Η απεργία πείνας είναι το μόνο μέσο που μου έχει απομείνει για να υπερασπίσω την ανθρωπιά μου.

ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

Φίλιππος Κυρίτσης

Κλειστή Φυλάκη Λίγινας 2.11.1978

Σύμφωνα με την Ομάδα Συμπαραστάσης, στις 9.11.78, ο Φίλιππος βρισκόταν ήδη στην 7η μέρα απεργίας πείνας. Η κατάσταση του εντωμεταξύ επιδεινώθηκε και από την προηγούμενη το βράδυ είχε μεταφερθεί στο νοσοκομείο Αγίου Παύλου. Αυτό που μπορεί να τον

Τον περασμένο Μάιο η IRIS MILLS και ο ROMAN BENETT συνελήφθησαν σε ένα διαμερίσμα σε μια συνοικία του Λονδίνου. Δύο εβδομάδες αργότερα, μετά από επιδρομές σε σπίτια σε διάφορα μέρη του Λονδίνου συνελήφθη επίσης ο DAFYDD LADD. Τους επόμενους δύο μήνες ο ST. CARR, ο V. STEVENSON και ο T. DAWTON επίσης συνελήφθησαν και τους απήγγελλε κατηγορία. Αυτοί οι εξι αναρχικοί τώρα περιμένουν τη δική τους κλείσιμη στη φυλάκη BRIXTON. Στα αρχικά στάδια της αστυνομικής τρομοκρατίας, οι κατηγορίες εναντίον των εξι ήταν "συνομοσία για εκρήξεις με πρόσωπα γνωστά και αγνώστα", από τον Ιούλιο και μετά όμως έχουν απαγγελθεί και άλλες κατηγορίες εναντίον των εξι μεταξύ άλλων είναι: παρανομία κατοχή όπλων, κατοχή εκρηκτικών, και ευθύνη για ενοπλές ληστείες.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Με τη χρησιμοποίηση υψηλών εξασκημένων αστυνομικών τμημάτων το κράτος είναι αποφασισμένο να καθορίσει ότι η δική θα έχει πολιτική χροιά, παρά απλώς εγκληματική. Ένας μεγάλος αριθμός επιδρομών έχει πάρει μέρος σε όλη τη Βρετανία, μερικές απ τις επιδρομές ήταν κατι παραπάνω από ενοχλητικές, ενώ άλλες κατέληξαν σε ξηλώματα πατωμάτων και αδειασμα δωματίων. Ατομικά είδη έχουν παρθεί, και ημερολόγια, αλληλογραφίες, σημειωματάρια με διευθύνσεις και γραφομηχανές έχουν δυμευτεί, μαζί με προσωπικές φωτογραφίες τις οποίες έχει χρησιμοποιήσει η αστυνομία στις έρευνες τους. Ατομα έχουν ενοχληθεί στο δρόμο, έχουν φαχτεί και συρθεί βία σε αστυνομικά αυτοκίνητα.

σώσει είναι μια γενικότερη φωνή διαμαρτυρίας από κάθε άνθρωπο που σκεφτείται ελευθερά, από κάθε άνθρωπο που θέλει να ζήσει και να σκεφτείται.

Αυτή η τρομοκρατία οφείνεται από συντονισμένες προσπάθειες του Αντιτρομοκρατικού Τμήματος της αγγλικής αστυνομίας, των Ειδικών Σωματών Ασφαλείας, και από τις Ειδικές Περιπολίες. Από τότε που τους συνελάβαν αρνούνται την αποφυλάκιση με εγγύηση για τους εξι, οι οποίοι εν τω μεταξύ κρατούνται στη φυλάκη BRIXTON σαν πρώτης κατηγορίας φυλακισμένοι. Αυτό για την IRIS σημαίνει απομόνωση. Το υπουργείο εσωτερικών λέγοντας ότι η καινούργια φυλάκη για γυναίκες που χτίστηκε (HOLLOWAY PRISON), δεν είναι ασφαλής, επέβαλε να κρατηθεί η IRIS στη φυλάκη των αντρών, όπου της αρνήθηκαν την επικοινωνία και την αλληλεγγύη που κάνει τη ζωή στη φυλάκη πιο υποφερτή. Από την αρχή, οι αυστηρότεροι κανόνες για τους φυλακισμένους πρώτης κατηγορίας εφαρμόστηκαν στην IRIS, όπως γέννηση πριν και μετά τις επισκεψεις, οι οποίες γίνονται σε ένα απομονωμένο δωμάτιο της φυλάκης, με παρουσία μπατόνας. Ακόμα, πανω της εφαρμόζουν όλα τα μέσα που χρησιμοποιούνται στις Βρετανικές φυλάκες για να σπασουν την αντίσταση Ιρλανδών η και γενικά επαναστατημένων φυλακισμένων. Οι εβδομαδιαίες ακροαματικές διαδικασίες, προφανώς όχι ευχάριστες για την αστυνομία, έχουν γίνει ένας τελειος γρίφος από νομική και συνταγματική άποψη. Στο δικαστήριο του LAMBETH, που έχει και προηγούμενα χρησιμοποιηθεί για μερικές περιπτώσεις εγκλημάτων σαν το δικαστήριο με τα μεγαλύτερα μέτρα ασφαλείας, η παραστρατιωτική αστυνομία έχει περικυκλώσει τώρα το κτίριο με κλοιό ασφαλείας. Παρα το γεγονός ότι οι αστυνομικοί τρομοκράτες βασίζουν αυτά τα αυστηρά μέτρα ασφαλείας σε νομικές αιτίες εμφανίζεται επίσης ένας αριθμός Ιρλανδών και Ιαλαιοστινίων φυλακισμένων- αυτοί ο κλοιός ασφαλείας έγινε μόν για τους εξι αναρχικούς. Από την αρχή της διαδικασίας το δικαστήριο το "υπερασπίζονται" μέσα κι εξω οπλισμένοι μπατόσοι. Αυτοί που καθονται στις θέσεις του ακροατηρίου έχουν υποστεί όλων των ειδών τους περιορισμούς και ενοχλήσεις.

Στις αρχικές διαδικασίες οι εξι ήταν με χειροπέδες δεμένοι μαζί με αντρομοκράτες γκαγκστερς (μπατόσους). Άνθρωποι που εμπάναν στην περιοχή γύρω από το δικαστήριο φαχνονταν και φωτογραφίζονταν καθ' όσον και αυτοί οι οποίοι παρακολούθησαν την ακροαματική διαδικασία παρακολούθηθηκαν σε όλο το Λονδίνο, - όπου και αν πηγαί-

νάν- φαινομενικά άθωοι πολίτες καθόνται υποπτα κοντα τους στα ζαχαροπλαστεία και στα λεωφορεία και παρακολουθούν κάθε τους συζήτηση.

Στο δικαστήριο μεχρι στιγμής οι κατηγορουμένοι έχουν δηλώσει δυναμικά την διαμαρτυρία τους γι' αυτό το ποικιλοχρωμο θεαμα που παραχεται απο το κρατος. Οι ίδιοι καταφεραν να αναγκασουν το δικαστήριο να τους αφαιρέσουν οι χειροπέδες, με τα έχουν συνεχώς γυρισμένη την πλάτη τους στους δικαστές (ειδεμν εφ' όσον ήταν χειροδμενοι μαζί με τους μπάτσους, επρέπε κατά συνεπεία και οι μπάτσοι να γυρίζουν και την πλάτη τους στο δικαστήριο).

Το ίδιο καιρο τα μέσα ενημερωσης σε μια εξάρση αντιαριστερής υστερίας, έστρεφαν την προσοχή του κόσμου στις Σοβιετικές δίκες. Οι κατηγορουμένοι φώναζαν στο δικαστήριο λέγοντας: "Εμείς είμαστε οι δικοί σας διαφωνούντες". Οι εξί απο την αρχή καταλαβαν ότι οι εβδομαδιαίες ακροαματικές διαδικασίες είναι κοροΐδια και το δικαστήριο ήταν ένα κουκλοθεατρο που όλα τα νηματα κινούνται απο το κρατος. Αυτός/αυτή είναι απολυτα κούφοι σε κάθε τι που έχει σχέση με την υπερασπίση των εξί και αυτή η περιττή αίτηση για να απελευθερωθούν με εγγύηση ήταν απλώς μια τυπικότητα. Σε μερικές περιπτώσεις όπου είναι τελείως φανερό ότι η αστυνομία δρα "αντισυνταγματικά", όπως όταν δεν επέτρεπαν στους δικηγόρους να έρθουν σε επαφή πριν μπουν στο δικαστήριο για τις ακροαματικές διαδικασίες, το δικαστήριο δικαιολογήθηκε: "μειωμένη ευθύνη"

ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ

Έχει γίνει τελείως φανερό απο τις διαφισες απαντήσεις της αστυνομίας, σε ερωτήσεις των δικηγόρων στο δικαστήριο, ότι οι κατηγορίες για συνωμοσία με σκοπο να προκαλέσουν εκρήξεις είναι μέρος μιας καλοστημένης πλεκτάνης υπαινιγμών. Είναι γεγονός ότι δεν είχαν προκαλέσει εκρήξεις.

ούτε υπάρχουν ενδείξεις ότι σκοπεύαν να προκαλέσουν. Ακόμη και ο επιθεωρητής ντετεκτιβ της Αντιτρομοκρατικής Αστυνομικής ομάδας δήλωσε, ότι τόσο πολυσυζητημένο "σχέδιο να ανατρέφουν την κοινωνία" σταμάτησε πριν ακόμα αυθίσει. Συνωμοσία ήταν πάντα μια εναλλακτική ένδειξη. Τον Ιουνίο ήταν φανερό πια ότι οι μπάτσοι ήταν αποφασισμένοι να παρουσιάσουν την υποθεση σαν αναρχική πλεκτάνη. Ο αστικός τυπος έσπευσε να συμφωνήσει και να υποκινήσει μαζί με την αστυνομία δήθεν σχέσεις των εξί με τις Οργισμένες Ταξιαρχίες και την R.A.F. και παρ' όλες τις φευτοενδείξεις παραληρουν μιλώντας για τρομοκρατικές συμμορίες, οπλα και βομβες. Η ανάπτυξη της ιδεολογίας της αντι-τρομοκρατίας είναι ένα μεγάλο μέρος της συνεχιζόμενης πολιτικής και στρατιωτικής και πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης. Η Βρετανία πρόσφατα υπογράφε την Ευρωπαϊκή αντιτρομοκρατική συνθήκη και ψηφισε νομο στην Βρετανία για την καταπίεση(?) της τρομοκρατίας. Στην Βρετανία η εκκληση που γίνεται απο τους αστυνομικούς αρχηγούς για αναληψη μεγαλύτερων αρμοδιοτήτων απο τις αστυνομικές δυνάμεις είναι μέρος όλων αυτών των μαζικών συμφωνιών.

Σε όλες τις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες καθώς η διεθνής κρίση "δαγκώνει" βαθύτερα, η ανοχή της πολιτικής έκφρασης διαβρώνεται και θυσιαζεται, υπονομευόμενη και απο τον τυπο αλλά και την κυβέρνηση στο ονομα μιας αφηρημένης "δημηκρατικής ασφαλείας". Αποφεις περα απο το αποδεκτο επίπεδο της εριστερής αντιπολιτευσης αντιμετωπίζονται με αυξημένη στο επάκρο καταστολή.

Η ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΕΝΙΕΧΥΣΗ

PERSONS UNKNOWN είναι μια ομάδα ενίσχυσης για την Ιριδα, τον RONAN, τον DAFYDD, τον STEWART, τον VINCE και τον TREV, βοηθώντας τους σε νομικά θεματα, γραφοντας γραμματα, οργανώνοντας επισκεψεις, βιβλία, φαγητό κ.λ.π. Δουλεύουμε πάνω στην δημοσιότητα, συγκέντρωση χρημάτων και πληροφοριών πάνω στην κρατική τρομοκρατία, στη νομοθεσία της και τις δραστηριότητες της.

Βγαζουμε ένα εβδομαδιαίο έντυπο, ένα δεκαπενθημερο πληροφοριακό δελτίο και διαφορα αυτοκόλλητα, σηματα και αφίσες. PERSONS UNKNOWN είναι επίσης μια επιθεση κατά της πολιτίας, αναπτύσσοντας την δική της

ΝΕΑ απο ΙΤΑΛΙΑ

1. Οι BRIGGATE ROSSΙ στις 28.9. το πρωί πυροβολήσαν στα ποδία το διευθυντή ενός απο τα εργοταξία της LANCIA του γιουρπ της FIAT της περιοχής Κιαβασσο (Τορίνο), Κοτζιολα. Έφαγε 12 σφαίρες και πέθανε απο ακατασχετη αιμοραγία.

2. Στις 28.9. το βραδι οι φασίστες πυροβολήσαν εναντια σε δυο συντροφους εξωκοινοβουλευτικούς. Τον Ιβό Τζίνι, που πέθανε πριν φτάσει στο νοσοκομείο, και τραυματήσαν βαρεια έναν άλλο συντοφο-ο οποίος εγχειρήστηκε. Σήμερα η Ρωμη είναι πλημμυρισμένη απο συντροφους. Ήγιναν δυο συνελουσεις και διαδηλώσεις. Ομως επείδη τα τινάζε ο παπας, η αστυνομία μπορεί να απαγορεύει τις αυριανες εκδηλώσεις για το συντοφο που πέθανε και για τη 1η επέτειο απο το θάνατο του συντροφου Βάλτερ Ροσσι, που σαν σήμερα, πριν απο ένα χρόνο, σκοτώσαν οι φασίστες. Άλλα οι διαδηλώσεις θα γίνουν.

3. Σήμερα, 29.9., οι B.R. χτυπήσαν στα ποδία το διευθυντή εργοταξίου της Αλφα Ρομεο στο Μιλανο.

Κυριακή 1 Οκτωβρη.

1. Χτες έγινε μεγάλη διαδηλωση στη Ρωμη (40.000 άτομα) για την επέτειο του θανάτου του Βάλτερ Ροσσι και για το θάνατο του συντροφου Ιβό Τζίνι που σκοτώθηκε προχτες μπροστα σε μια εδρα του Κ.Κ.Ι. απο φασίστες. Τελικά η διαδηλωση εγκρίθηκε απο την αστυνομία και εξελιχτη με ομαλα. Ένα αξιολογο γεγονός είναι η συλληψη, εκ μερους των διαδηλωτών, δυο αστυνομικών των "ειδικών ομάδων". (Οι "ειδικές ομάδες" αποτελούνται απο μαλλιαδες αστυνομικούς με εμφάνιση και ντυσιμο εξωκοινοβουλευτικού αριστερου που παίζουν το ρολο του χαφιε και τού προβόκατορα στις διαδηλώσεις, προκαλώντας οι ίδιοι τη συγκρούση με την αστυνομία και το θάνατο συντροφου διαδηλωτών). Οι δυο αστυνομικοί αναγνωρίστηκαν και δαρθηκαν αγριζ μεχρι λιποθυμίας και, παραπερα, απομακρυνήκαν απο τη διαδηλωση.

πολιτική δίχως την οποία δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική αμυνα των εξί.

Χρειαζομαστε ενεργή ενίσχυση απο ομάδες και μεμονωμένα άτομα για να γίνει γνωστή στο κοινό η υποθεση, να μαζευτούν χρήματα και να δειχτεί αλληλεγγυη για τους εξί.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ στους ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ

Στις 30.9., το F.U.O.R.I. (FRONTE UNITARIO, OMOSESSUALI RIVOLUZIONARI ITALIANI) υποστηρίζοντας τη πρωτοβουλία της INTERNATIONAL GAY ASSOCIATION εκανε διαδήλωση μπροστά στην Ελληνική πρεσβεία για να διαμαρτυρηθούν εναντίον στο νομοσχέδιο που προκειται να ψηφιστεί η ελληνική βουλή, που αφορά τους ελλήνες ομοφυλοφίλους. Ο νόμος, με την προφάση της διαδούσης των αφροδισίων ασθενειών, θέλει να χτυπήσει ανοιχτά κατά πρώτο λόγο την ομοφυλοφιλία και κατά δεύτερο λόγο οποιοδήποτε τρόπο εκφρασης της ελεύθερης σεξουαλικότητας, με την προφάση της "προσβολής της δημοσίας αιδούς". Οι Ιταλοί ομοφυλοφιλοί μαζί με το A.K.O.E. (την οργάνωση των ελληνικών ομοφυλοφίλων) καταγγέλλουν ότι ο νόμος που προκειται να περάσει θα περάσει με τη συνεργεία των αριστερών κομμάτων και της αντιπολίτευσης, μιας και δε κουνήθηκαν ούτε μίλησαν καθόλου γι αυτό το θέμα. Οι ομοφυλοφιλοί αποκαλούνται "άνωμαλοι" και "απεχθεις σά σκουληκία" ακόμα και από το (δημοκρατικό;) τυπο, και κυρίως του συγκροτήματος Λαμπρακή. (Τα Νέα, Το Βήμα, Ταχυρόδρομος, κλπ.) Το πιο παραδοξο και βαρυ είναι ότι ο ίδιος ο Χρήστος Λαμπρακής είναι ομοφυλόφιλος.

Επίσης, αν μην ξεχνάμε ότι διάφοροι πολιτικοί "άνδρες" είναι ομοφυλοφιλοί. Επομένως, πάλι γίνεται διακρίση ταξική-οικονομική-κοινωνική στους ομοφυλοφίλους.

Να τα άρθρα που στην ουσία βγαίνουν εκτός νόμου την ομοφυλοφιλία: ΑΡΘΡΟ 7: Οι άνδρες ομοφυλοφιλοί που ανακαλύπτονται να εκπορνούνται και να επιδίδονται σε πράξεις εναντίες στη φύση κατοκιν αμοιβής, η από σεξουαλική συνήθεια, πρέπει να υποβληθούν σε θεραπεία σε κρατικά νοσοκομεία κάτω από την επιβλεψη της αστυνομίας. Αν έχει δηλωθεί γραπτώς στην αστυνομία ότι έχουν μεταδώσει αφροδίσια ασθένεια, σε περίπτωση που αυτο αληθεύει, η θεραπεία στο νοσοκομείο είναι υποχρεωτική. ΑΡΘΡΟ 16: Κάθε άνδρας από αυτούς που αναφέρονται στο 7ο άρθρο τιμωρείται με φυλάκιση από το νόμο μέχρι ένα χρόνο, αν

α) συλληφθεί εφ' όσον κυκλοφορεί στους δρόμους, πλατείες, δημοσious χώρους, ή άλλους χώρους συνάντησης με την προφανή διάθεση να ελξει άλλους άνδρες για να κάνει μαζί τους ασεμνες πράξεις εναντίες στη φύση.
β) εκθέτει τη δημοσία αιδώ με προκλητική και ασεμνη συμπεριφορά.

«Α η διαμαρτυρία που επιδόθηκε στην Ελληνική πρεσβεία της Ρώμης:

Κυρίες Πρεσβευτά,

Σας πληροφορούμε ότι η νομοθετική δραστηριότητα που παίρνεται από την πιο στενή μερίδα του κοινοβουλίου της χώρας που εσείς αντιπροσωπεύετε, με την προθεση της καταδίκης της ομοφυλοφιλίας και καταστολής των αφροδισίων νοσημάτων, μας αναστατώνει βαθειά. Γι αυτό το λόγο σήμερα 30 Σεπτεμβρίου στην Ιταλία όπως και σε άλλες εννέα χώρες (Γαλλία, Βρετανία, Η.Π.Α., Νέα Ζηλανδία, Ιρλανδία, Δανία, Σουηδία, Καναδά, Κάτω χώρες) θα λαβουν χώρα εκδηλώσεις διαμαρτυρίας εναντίον στην κυβέρνηση της χώρας σας, που αποδεικνύεται στην ουσία πιο ελευθεροκτόνα στη δράση της απ' ό,τι το καθεστώς των κολλονελών.

Το όργιο της εξουσίας έχει χιλίες οφεις, χιλιά χέρια, χιλιά κεφάλια, και ένα μοναδικό στοχο: να καταπιεζει τις επιθυμίες, τις ανάγκες των ατόμων, που ανεκάθεν ήταν υποταγμένα στην ηθική και τα συμφέροντα του κράτους.

Σας υπενθυμίζουμε το Διεθνή Χάρτη της Ευρώπης για τα Ανθρώπινα δικαιώματα, και τις τελικές αποφάσεις που παρήχθηκαν στο Ελσίνκι, μεχρις ότου οι θεμελιώδεις ελευθερίες των ατόμων, και κατά συνέπεια και οι σεξουαλικές ελευθερίες, να είναι σεβάστες.

Δε θα μείνουμε μούγκροι μπρος

LOTIA CANTINA FOTOGRAFIE

"Ακόμα κι η σιωπή είναι ένας τρόπος να σκοτώνεις"

στην ελευθεροκτονα δράση που είναι ετοιμη να εξαπολύση η Κυβέρνηση την οποία αντιπροσωπευετε. Η σημερινή πράξη μας δεν είναι και μια πρώτη φάση μιας πιο πλατειάς δραστηριότητας. Θα υιοθετήσουμε όλα τα μέσα που βρίσκονται στη διάθεσή μας ώστε να μην περάσει αυτή η δραστηριότητα. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν προκειται να ανεχτεί φόρμες διαχωρισμού

ως προς ομάδες ή ως προς άτομα. Σας παρακαλούμε προς το παρόν να προωθήσετε αυτή την επίσημη διαμαρτυρία στις αρχές της χώρας σας.

Σας συνιστούμε επίσης την εκκλήση διαμαρτυρίας που κυκλοφόρησε στην Ιταλία και στη Γαλλία και υπογραφή από πολλούς διανοούμενους και πολιτικούς.

ΕΚΚΛΗΤΙΚΟ ΠΕΤΩΛΙΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ
ΟΜΟΦ/ΙΩΝ ΙΤΑΛΙΑΣ-ΡΙΖΟΣΦΑΣΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ (F.U.O.R.-P.R)

Ρωμή 30.9.78
ΕΚΚΛΗΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

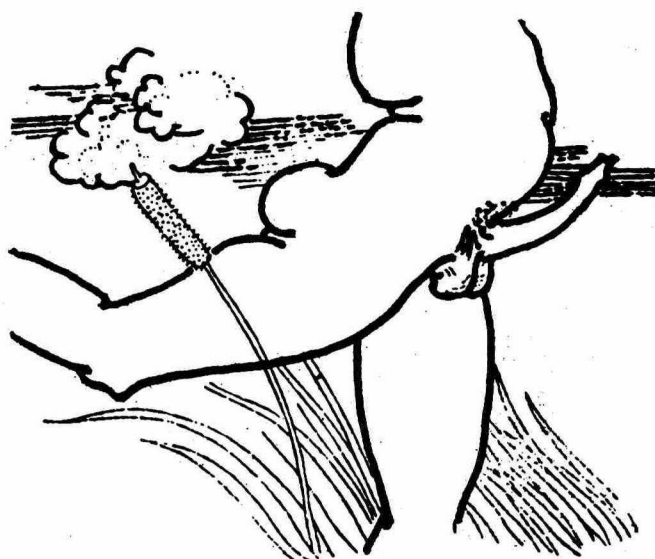
Μαθαίνουμε ότι στην Ελλάδα υπάρχει ένα νομοσχέδιο που αποσκοπεί στην ποινική καταδίωξη των ομοφιλοφίλων.

Νομιζουμε ότι αυτό είναι αντίθετο με το 2ο άρθρο της "Παγκόσμιας Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων", σύμφωνα με το οποίο ο καθένας έχει τις θεμελιώδεις ελευθερίες χωρίς διακρίση ομάδας ή τάξης και επίσης αντιτίθεται στην τελική πράξη του Ελσίνκι που υπογράφηκε η Ελληνική κυβέρνηση.

Πιστεύουμε ότι σε μια ελεύθερη κοινωνία τα ατομικά δικαιώματα και οι προσωπικές πεποιθήσεις των ανθρώπων δεν πρέπει να περιορίζονται από τη νομοθεσία με την προφαση ότι προκειται για ομοφιλοφίλους, και επομένως η ισοτιμία μπροστά στο νόμο δεν είναι παρά το ελάχιστο από εκείνο που απαιτούμε.

Εκείνο που πρέπει να αλλάξει και να πραγματοποιηθεί είναι μια πραγματική ισοτιμία στην καθημερινή ζωή και στη συνείδηση όλων μας.

(Ακολουθούν πολλές υπογραφές μεταξύ των οποίων: Σίμων ντε Μπωβουάρ, Ζαν Πωλ Σαρτρ, Νίκος Γουλανζάς, Κώστας Γαβράς, Μάρκο Πανελλά, κ.α. Επίσης, προσυπογράφουν οι εφημερίδες: Εφημερίδα των Εργατών, Ριζοσπάστικα θέματα, Σοσιαλιστικός Συνδεσμός υπέρ του Αφοπλισμού, Λοτία Κοντινούα.)

Σχεδίο του Βλαδιμίρ Μιλαζεφσκι
για την ομοφυλοφιλή επιθεώρηση
"Τζαναβεζανυ Καρτινκι", 1920

ιταλίας- ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΜΙΛΑΝΟ 24/10/78

Αγαπητοί συντροφοί

Αν είναι δυνατόν να μεταφραστείτε στα ελληνικά και στα αγγλικά ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα και να δημοσιευτείτε στο ΡΗΓΜΑ την προκήρυξη που σας στέλνουμε.

Αδελφικούς χαιρετισμούς

F.P.

(ονομα και διεύθυνση)

Είμαστε μια ομάδα νέων που αυτόν τον χρόνο κηρύττει την κλήση κατάταξης στον στρατό όπως χιλιάδες άλλοι.

Με αυτό τον τρόπο το κράτος μέσα από τα Ε.Ι (Ιταλικός στρατός), εξαναγκάζει για ένα ολοκληρωμένο χρόνο να ξεχάσουμε ποιες είναι οι ανάγκες μας και να τις υποκαταστήσουμε με κείνες της αρχουσας τάξης, της οποίας ο στρατός είναι υποχείριο και εξυπηρετη από πάντα.

Μεσα σε αυτό τον χρόνο, που το κράτος μέσα από τις Ε.Ι.Α.Α (ενοπλίες δυνάμεις), αξιώνει να αφιερωθούμε αποκλειστικά σ'αυτό, είμαστε κάτω από μια μεταχείριση, της οποίας σκοπός είναι η εκμηδένιση της προσωπικότητάς μας, του ανθρωπίνου χαρακτήρα μας σαν άτομα, της ταξικής μας συνείδησης και των δεσμών μας με τον λαό, μια μεταχείριση που έρχεται σαν συνέχεια με κείνες που έχουν χρησιμοποιηθεί στα προηγούμενα 20 χρόνια της ζωής μας, μέσα στο σχολείο, στην οικογένεια, εκκλησία και δουλεία.

Απεναντι σ'αυτό λοιπόν, και σαν μέρος μιας συστηματικής δουλειάς, σαν αποπειρά να απο

καλύψουμε την ιδεολογία και τα μοντέλα της προκατασκευασμένης ζωής, σκοπεύουμε να αντιταξούμε μια καθαρή αρνήση και μια οργανωμένη επανάσταση, με τον ίδιο τρόπο που έχουμε αρνηθεί και έχουμε αντιδράσει για την ολοκληρωτική καταστολή τους, στο σχολείο, στην οικογένεια, στην εκκλησία, στην δουλεία, εκεί όπου αυτά εμφανίζονται σαν μέρη και όργανα διάδοσης της αστικής ιδεολογίας.

Σε κατάσταση αναγκαστικής φυγοδίκιας η καθημερινή μας πρακτική είναι η ίδια αυτή που είχαμε και που θα έχουμε :

ΝΑ ΑΓΩΓΙΖΕΣΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΖΗΣ ΓΙΑΤΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΛΛΗΤΟΦΟΡΙΑΝ ΘΑΛΕΙΣ ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ, ΜΕ ΙΣΟΤΗΤΑ.

Η απάντηση σε αυτούς που μέσα από συγκρούσεις, μη δεχόμενοι τους κανόνες του παιχνιδιού, μπορούν να βουν την κανονική ζωή μέσα στο παζαρι της δουλειάς και της αυτοκαταστροφής, σαν την αλυσίδα ορειβάσις (και έτσι τραγελαφικά επιβεβαιώνονται οι ανάγκες και τα ενδιαφέροντα του προλεταριάτου, από την εκμετάλλευση, αβεβαιότητα, καταδίωξη, ταύτοια

γνωρίζουμε και για αυτό αγωνιζόμαστε για μια ζωή ποιοτικά καλύτερη) είναι η καταδίωξη και συχνά η φυλάκη.

Στην δική μας υπόθεση και σε αυτή χιλιάδων άλλων προλεταρίων η απάντηση είναι: στρατιωτική φυλάκη. Η φυλάκη και ο εκβιασμός που όλο και πιο πολύ το κράτος αντιτάσσει στο προλεταριάτο σαν τέλος των δικαιωμάτων του. Αλλά δεν προκειται με τον εκβιασμό, και τον φόβο η τάξη που παύει να νικήση στην πάλη των τάξεων.

συνέχεια στη σελ 11

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

στηλες

θεωρίας

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ
ΟΝΟΥΦΡΗ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΟΥ

ΛΟΥΪΤΖΙ ΦΑΜΠΡΙ

Ο ΣΤΙΡΝΕΡΙΚΟΣ ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟΣ

Στην προσπάθεια να εγκαινιάσουμε μέσα από το Ρήγμα μια στηλη αφιερωμένη στην αναρχική προβληματική, θεωρητική και πρακτική, αρχίζουμε με μια σειρά άρθρων του Ιταλού Λουΐτζι Φαμπρι.

Η εσωτερική προβληματική στο χώρο μας είναι ζωτικής σημασίας, ακριβώς γιατί μας λείπει το απαραίτητο ιδεολογικό υπεδάφος από το οποίο μπορούμε να αντλήσουμε τ'απαραίτητα συστατικά, ώστε να φυτρώσει σωστά και χωρίς παρασιτά ο σπορός του αναρχισμού στη χώρα μας.

Μέχρι τώρα έχουμε κριτικάρει τους παντες και τα παντα, χωρίς ποτέ να κάνουμε μια ειλικρινή και καλοπροαίρετη κριτική στις δικές μας αντιφατικές πράξεις. Είναι κάτι αρκετά δύσκολο να γίνει, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν θα προσπαθήσουμε.

Στο χώρο μας, βλέπουμε, υπάρχει ένα μεγάλο ιδεολογικό κομφορζιο που προέρχεται από την ελλείψη μιας εγκυρης πληροφόρησης και πλούσιας βιβλιογραφίας. Από την άλλη, στα πλαίσια της κρατικής καταστολής βρισκόμαστε σ'αδυναμία να έχουμε στην κατοχή μας ελαχίστα πολιτικά μέσα ώστε να μπορούμε να έχουμε μια άμεση επαφή και επικοινωνία μεταξύ μας (δηλαδή: ελλείψη εδρών, βιβλιοθηκών, πολυγραφών, εντύπων υλικού κλπ.). Επιπλέον οι αναρχικές εκδόσεις που έγιναν μέχρι τώρα, δημιούργησαν ένα κομφορζιο με μια σειρά από βιβλία (συμβουλιακά, ατομικιστικά, κοινωνιολογικά, σιτουασιονιστικά, αναρχικά, αντιεξουσιαστικά κλπ) που πλασαριστικά σαν ρωσική σαλάτα.

Τα άρθρα που θα ακολουθήσουν σε συνεχείς γραφτηκαν στα 1903 και δημοσιεύτηκαν στην επιθεώρηση IL PESIERO (η σκεφή) που ο ίδιος ίδρυσε.

Τα άρθρα αυτά είναι σπάνια, και παρήχθησαν με "πρωτοτυπο" τρόπο από την εθνική βιβλιοθήκη της Φλωρεντίας. Οι τίτλοι τους κατά σειρά που θα παρουσιαστούν στο Ρήγμα, είναι:

- Ο στιρνερικός ατομικισμός στο αναρχικό κίνημα.
- Η βίαιη φιλολογία του αναρχισμού.
- Οι αστικές επιρροές στον αναρχισμό.

Η δημοσίευση αυτών των άρθρων δεν γίνεται με το πνεύμα της πολεμικής, αλλά με την πρόθεση της προκλήσης ενός ερεθισμού για μια οικοδομητική προβληματική που βοηθάει στο ξεκαθάρισμα των ιδεών και των αρχών της αναρχικής παραδόσης από άλλες επικτητές ιδέες και νοοτροπίες που αλλιώς έβλαψαν κι αλλιώς βοηθήσαν το κίνημα μας.

Επίσης κατ'όλα τα 56 χρόνια που πέρασαν από την συγγραφή τους, τ'άρθρα διατηρούν την επικαιρότητα τους, ειδικά για το αναρχικό κίνημα της Ελλάδας όπου περνά μια δύσκολη φάση της νεανικής του περιόδου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΥΪΤΖΙ ΦΑΜΠΡΙ:

Γεννήθηκε στα 1897 στο Φαμπριανό κοντά στην Ανκόνα. Στα 16 του γίνεται αναρχικός κι ένα χρόνο αργότερα γνωρίζει την φυλακή για αντιμιλιταριστική προπαγάνδα.

Γραφεται στη Νομική. Αναλαμβάνει από τον Μαλατεστά την συνταγή του περιοδικού Αντίζιτασιονε της Ανκόνας. 1898-1900: 2 χρόνια φυλακή και περιορισμό κατ'οίκον. Το 1903 με τον Π. Γκορι βγαίνουν την "Σκεφή".

1906-1915: Εντονή συμμετοχή στην αναρχική προπαγάνδα. Συμμετέχει στα επισόδια της "Κομμινής βόμβαδας" της Ανκόνας και ξεφεύγει στην Ελβετία. Επιστρέφοντας αναλαμβάνει την επιθεώρηση Βολοντα(θέληση) του Μαλατεστά και συλλαμβανεται μιας και κάνει αντιμιλιταριστική προπαγάνδα σε εμπολεμική περίοδο.

1915-18: Διδασκει κοντά στην Μπολωνία επιτηρούμενος από την αστυνομία. Προπαγανδίζει κρυφά. 1918-22: Συνεργάζεται σε πολλές επιθεωρήσεις και στην αναρχική Ουμανιτά Νοβα(Νέα Ανθρωπότητα). Διναζέται και βασανίζεται από τους φασίστες.

1923: Εκδίδει την "Προληπτική Αντεπαναστάση" (θεωρήσεις για τον Φασισμό). Εκ νέου προκαλείται από τους φασίστες.

1924-26: Συνιδρύει με τον "Άλα τεστά την επιθεώρηση "Σκεφή και θέληση". Αρνείται να δηλώσει υποταγή στο φασιστικό καθεστώς.

Χάνει την θέση του δασκάλου και φεύγει στο εξωτερικό.

1927-29: Πηγαίνει στην Ελβετία, Παρίσι, Βελγίο όπου υστερά από 3 διαδοχικές απελασεις καταλήγει στο Μοντεβιδεο της Ουρουγουάης. 1929-34: Ίδρύει διάφορες αναρχικές επιθεωρήσεις και έντυπα και συνεργάζεται με Γάλλους, Ισπανούς και Βορειοαμερικανούς αναρχικούς. Συγγράφει μια βιογραφία του Άλα τεστά.

24 Ιουνή του 1935: Πέθαινει στο Μοντεβιδεο.

Ο ΨΑΛΛΕΣ

Ένα τεκμήριο για τη σοβαρότητα και τη δύναμη μιας θεωρίας είναι το ότι γύρω απ το κορμό της δικλαδώνονται άλλες θεωρίες, λιγότερο ή περισσότερο τελείες, λιγότερο ή περισσότερο διαρκείς στο χρόνο, και που με την αρχική θεωρία έχουν μια κοινή αφετηρία ή αναγνώριζον από κοινού μια βασική αλήθεια απ την οποία βγαίνουν διαφορετικά πορίσματα και συμπεράσματα.

Ειδικά οι θεωρίες που απευθύνονται στα πλήθη κι έχουν ένα κοινωνικό σκοπό, πολιτικό ή θρησκευτικό, υποκινούν εναντίον τους και σχεδόν παντοτε εναντία σ αυτούς που τις δημιούργησαν, τους αιρετικούς. Αυτοί, οι αιρετικοί μπορεί να ναι τόσο οι μεταρρυθμιστές και οι τελειοποιητές της μητέρας θεωρίας όσο και οι διαφθορείς της. Σχεδόν παντοτε συμβαίνει, στη πρώτη περίπτωση, να νικάει η αίρεση τη θεωρία μητέρα και να την αντικαταστέλλει γινομένη η ίδια θεωρία· ενώ στη δεύτερη περίπτωση ή η νέα παραφασαδία ή ατροφή και θα ξεραθώ, ή θα συνεχιστεί μια ταλαιπορη ζωή δίπλα στο κορμό, απ τον οποίο προέρχεται, που θα συνεχίζει να μεγαλώνει και να ζει για λογαριασμό του.

Κάτι παρόμοιο έγινε και με τον αναρχισμό, ο οποίος καταμετράει γύρω του όχι λίγα γνήσια, προερχόμενα απ τις θεωρίες του· αποκλίσεις και διακλαδώσεις που συνδέονται μαζί του σ αυτό που αποτελεί το κυριότερο και αναγκαίο χαρακτηριστικό, για όλες τις αναρχικές θεωρίες: την άρνηση της αρχής της εξουσίας και δηλαδή οποιοδήποτε βίαιο κατάνα

Ο Φαμπρι είναι ένα πολύ φωτεινό μυαλό. Με τον Μαλατεστά απέτελεσαν την διαμαντινή αιχμή του Ιταλικού αναρχισμού. Σε αντιθεση με τον Μαλατεστά που αφιέρωσε την περισσότερη δουλειά του σε θεωρητικές μελέτες, πολεμικές και στην θεωρητική αναδιοργάνωση της αναρχικής σκεψής, ο Φαμπρι είναι πιο μπασμένος στα εσωτερικά πρακτικά προβλήματα του αναρχισμού και στις θεωρητικές τους προεκτάσεις και προελεύσεις.

γκασμο που γίνεται απο ανθρωπο πάνω σ ανθρωπο. Αναλογα της διαφορετικης ερμηνειας που δινει η καθε θεωρια σ αυτη την αρνητικη αρχη, την εξου - σα λιγο-πολυ ολοι την αρνι - ονται, αλλαζει και ο τροπος

ηταν η ηρωικη διαδοση-μεγαλει ωδης ενπρακτη προπαγανδα-της σοσιαλιστικης ιδεας.

Υστερ απ το 1871, στο εσωτε - ρικο της Διεθνους, που στο με - ταξυ ειχε καταχτηση για το σοσιαλισμο μια θεση στις οι - κονομικες και κοινωνικες επι -

ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

που μαχεται η καθε μια, οπως αλλαζουν και οι αλλες ιδεες που ο καθενας προσετει στη μητερα ιδεα. Αλλ αυτη παραμε - νει η κοινή αφετηρια ειτε γι α τις θεωρητικες επιχειρημα - τολογιες, ειτε για την πρακτι κη δραση που εφαρμοζουν οι οπαδοι της.

Η αναρχια, ιστορικα και πολι - τικα, (οπως ειναι αποδεκτο α - πο το μεγαλυτερο μερος των α - ναρχικων) ειναι μια σοσιαλι - στικη σχολη.

Ο σοσιαλισμος, υστερ απ την εμβρυακη περιοδο του σχημα - τισμου του, που περιλαμβανει ολο το κυκλο των προδρομων και ουτοπιστων σοσιαλιστων (Μπαμπεφ, Φουριε, Σαιν Σιμον, Ουεν) γινεται θετικιστης, βρι σκει το δρομο του αναμεσ απ τις αποπειρες του Προυντον, κερνει μια επισημονικη ορο - λογια και μορφη απ το Καρλο Μαρξ, μεχρις οτου μεσα στο κα - μινι των πολιτικων επαναστα - σων του XIX αιωνα και μετα τη Παρισινη Κομουνα, φτασει την ωριμοτητα του, και διασπα - ται στις δυο τασεις που κλει - νε μεσα του απ την αρχη: την αυταρχικη και τη λιμπερταρι - α. (1)

Ο αναρχικος σοσιαλισμος συν δεεται κατα καποιο τροπο με το Φουριε, οπως ο αυταρχικος σοσιαλισμος με τον Σαιν Σι - μον. Οι δυο αυτες τασεις ο - μως δεν εκδηλωθηκαν πρωτου ο σοσιαλισμος να φτασει σ ενα καποιο βαθμο εξαπλωσης και υ ποσει τις απαραίτητες επεξε - ργασιες. Το οικονομικο ζητη - ματις κρατουσε ενωμενες κι ε μποδιζε την εκδηλωση τους, ο - πως και η επιτακτικη αναγκαι οτητα της με ομοφωνια επικυ - ρωσης, της πιο σπουδαιας κοι - νωνικης καταχτησης του αιωνα που εσβηνε: της αρχης της κοι νωνικοποιησης της ιδιοκτησι - ας, που παει να πει την επικυ ρωση του δικιου του προλετα - ριατου ως προς τη μπουρζουα - ζια, τη γεννηση μιας νεας επα - ναστασης μετα το σβυσιμο εκει νης του 1889.

Η Διεθνής Εταιρία των Εργα - ζομενων κυρηξε το πολεμο το 1864: το μανιφεστο των Κομουν - νιστων των Μαρξ και Ενγκελς που χε γραφτει απ το 1848 η - ταν ο ερμηνευτης του. Η Κο - μουνα του Παρισιου του 1871

στημες, στ αξιομνημονευτα συ - νεδρια που επακολουθησαν και που ηταν πραγματικα εργαστη - ρια ιδεων, το προβλημα της ε - λευθεριας εγινε πιο εντονο, κι ετσι επηρθε το σχισμα, μι - ας και ηταν ασυμβιβαστη η πα - ραμονη, των ηδη ενηλικων και αντιθετων τασεων, κατ απ την ιδια στεγη. Ο Μιχαλης Μπακου - νιν και ο Καρλος Μαρξ, δυο κο - λοσσοι, συνθεταν τους δυο πο - λους της διαμαχης αναμεσ α - στον αυταρχικο σοσιαλισμο και στο λιμπερταριο σοσιαλισμο η αναρχικο.

Απο τοτε οι δυο σοσιαλισμοι θα προχωρησουν ξεχωρα στους δρομους τους, βοηθουμενοι απ συμμαχοι καμια φορα, και πιο συχνα καταπολεμουμενοι αμοι - βαλια, μιας κι ο καθενας απαξι - ουσε για τον εαυτο του τη κα - τοχη της αληθειας και του μυ - στικου της κοινωνικης επανα - στασης.

Ομως δεν ειναι αυτη η περι - σταση στην οποια θα εξετασου - με ποιος ειχε περσσοτερο δι - κιο.

Επομενως, οπως εμφανιστηκε για πρωτη φορα στο κοσμο, η α - ναρχια ηταν σοσιαλιστικη. Ακο - μα κι ο Προυντον που θα μπο - ρουσαμε να πουμε, οτι το να του ποδι το παταγε στον ουτο - πικο σοσιαλισμο και τ αλλο σ εκεινον που σημερα θελει να ο νομαζεται επιστημινικος, δε ξεχωρισε ποτε την αναρχικη ιδεα της κοινωνικης οργανω - σης απ τη σοσιαλιστικη ιδεα της απαρνησης της ατομικης ι - διοκτησιας. "Η ιδιοκτησια ειν - αι κλοπη, αυτη η αληθεια υπο μορφη παραδοξου, που ειχε ήδη εκτοξευθη κατα τη διαρκεια της ταραγμενης γαλλικης επα - ναστασης απ τον Επρουσσ, ηταν ο ιδιος ο Προυντον που τη ξα ναπε για λογαριασμο του και τη καταστησε λαικη.

Ο Μ. Μπακουινιν που δεν ειχε τις αντιφασεις του Προυντον, και που για πρωτος παρουσια - ζει την αναρχικη θεωρια σαν ενα οργανικο συνολο, ηταν παν απ ολα σοσιαλιστης. Σ αυτον και στους οπαδους του ωφειλε - ται η διαδοση του σοσιαλισ - μου στη νοτια ευρωπη. Αυτος μαλιστα διακυρηξε με πιο α - κριβη και ριζοσπαστικο τροπο κι απ τον ιδιο τον Μαρξ τη κοινωνικοποιηση της ιδιοκτη - σιας, στην οποια εδινε τη με - γαλυτερη σημασια. Στα φυλλαδι - α του, στα βιβλια και στα αρ -

θρα του μιλαει παν απ ολα γι α σοσιαλισμο και κοινή ιδιο - κτησια και μαλιστα η λεξη α - ναρχια σπανια αναφερεται. Σο - σιαλιστης στην οικονομια με - χρι να γινεται κατα καποιο τροπο μαρξιστης, με τους μαρ - ξιστες διαφωνουσε στο σχημα της πολιτικης οργανωσης της μελλοντικης σοσιαλιστικης κοι νωνιας και μεταξυ των αλ - λων στις μεθοδες και στ ορ - γανωτικο σχημα των σοσιαλι - στικων δυναμεων στον αγωνα.

Για πολυ καιρο στη λατινικη ευρωπη, μεχρις οτου γεννηθηκε το σοσιαλδημοκρατικο κομα, οι αναρχικοι που επιδιδονταν στη κυρηξη της σοσιαλιστικης προπαγανδας, αποκαλοντουσαν απλα σοσιαλιστες. Ο Καρλο Κα - φιερο, αναρχικος, σταθη ο πρω - τος που διαδοσε στην ιταλια το "Κεφαλαιο" του Μαρξ. Ενα φυλλαδιο του Ερρικο Μαλατεσ - τα, "Αναμεσ στους αγροτες", το καλυτερο φυλλαδιο αναρχι - κης προπαγανδας που γραφηκε ποτε, βγηκε για πρωτη φορα με τον υποτιτλο: "σοσιαλιστικη προπαγανδα" και δεν ειναι παρα μια κριτικη στην ατομι στικη οργανωση της ιδιοκτησι - ας, - τοσο σοσιαλιστικης που ο Καρillo Παμπολινι ερτειαζε μια νεα ενόση, με κομμενες τρις πολυ αναρχικες και επανα - στατικες φρασεις, για χρηση της σοσιαλδημοκρατικης προ - παγανδας.

Ολη η αναρχικη κοινωνιολογι α ηταν εξ αλλου μεχρι πριν λιγο καιρο διαποτισμενη απ το μαρξισμο, περσσοτερο απ τα σφαλματα του παρα απ τις α - ληθειες του. Και ιως να μην εχουν υπαρξη μαρξιστες πιο συνεπεις στη θεωρια του δασ - καλου, απ τους αναρχικους, οι οποιοι του ωφειλουν ορι με - νες καταστροφικες ιδεες-ε - γκαταλείμενες σημερ απ τους περσσοτερους-και ιδιαιτερα απ τις καταστροφικες ιδεες του Κ. Μαρξ.

Η ιδεα της ατομικης ελευθε - ριας, της αυτονομιας των ατο - μων, των ομαδων των συνεταιρι - σμων, των κοινοτητων στη Διεθ νη ομοσπονδια των λαων, δε ξε κοπηκε ποτε στη θεωρια των στρατευμενων αναρχικων απ την αρχη της "αλληλεγγυης", της "αμοιβαίας υποστηριξης", της συνεργασιας (οπως εξ αλλου το λεν οι ιδιες οι λεξεις "ομα - δες, συνεταιρι μοι, ομοσπονδι - ες, κ.τ.λ."), διατηρωντας το κατ εξοχην σοσιαλιστικο νοη - μα που της αποδιδε ο Μπακου - νιν, οταν σ αντιθεση με το συγκεντρωτικο της εξουσιας που θελε ο Μαρξ αυτος μιλου - σε για ομοσπονδιοποιηση (φε - ντεραλismo).

Ο Μ. Μπακουινιν ηταν πραγματι - με τις πρεπουσες διαφορες - για το σοσιαλισμο ο, τι ηταν στην ιταλια για τους ρεπουμ -

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 10

συνέχεια από πλ. 9

πλικανούς ο Καρλο Καττανέο. Όπως οι ενωτικοί δε μπορούν ν αρνηθούν ότι ο φεντεραλιστής Καττανέο ήταν ρεπουμπλικανός, έτσι και οι αναρχικοί σοσιαλιστές δε μπορούν ν αρνηθούν (και μπε οι ατομικιστές μπορούν να τ αρνηθούν) ότι ήταν σοσιαλιστής ο αναρχικός Μ. Μπακουνίν.

Ο αναρχισμός του Μ. Μπακουνίν με το καιρό υποπέτηκε μια κάποια εξέλιξη. Επεξεργάστηκε καλύτερα και έγινε πιο ορθολογικός κι επίσημονικός. Αλλά δεν έχασε ποτέ το σοσιαλιστικό του χαρακτήρα. Μάλιστα τελειοποιήθηκε γίνοντας περισσότερο σοσιαλιστικός, με το να γίνει από κολλεκτιβιστικός, κομμουνιστικός. Στα τελευταία συνεδρία της "Διεθνούς" όταν ο Π. Κραποτκίν, ο Κ. Καφιέρο, ο Β. Ρεκλούς, κ.α. μίλησαν για τον αναρχικό κομμουνισμό, ο αναρχισμός έγινε δεκτός και απ αυτό το νέο όνομα. Οι ίδιοι οι σοσιαλδημοκράτες παραδέχονται ότι ο κομμουνισμός είναι ένα πιο εξελιγμένο σχήμα σε σύγκριση με το σοσιαλισμό και το κολλεκτιβισμό. Δεν ήταν ο Κ. Μαρξ κομμουνιστής;

Εγώ πιστεύω ότι οι αναρχικοί ήταν, μαλιστα, λίγο παραπάνω από δογματικοί στην υποστήριξη του κομμουνισμού. ενώ θα πρέπει να σκεφτόντουσαν να διαφυλάξουν το σπουδαιότερο για το προλεταριάτο, δηλαδή την ελευθερία της οργάνωσης κατά το τρόπο του της ιδιοκτησίας για την επαυριο της επανάστασης, αφού θα την είχαν αρπάξει απ το καπιταλιστικό μόνο κώλειο. Εγώ είμαι κομμουνιστής, αλλά σκεφτομαι ότι δε θα πρέπει να μαστε πολύ αποκλειστικοί σ αυτή τη θεωρία οσον αφορά το τρόπο με τον οποίο θα οργανώσουμε την εξουσία, στο τρόπο που θα τη κοινωνικοποιήσουμε το σπουδαίο είναι να μπορούμε να τη κοινωνικοποιήσουμε (κι αυτό είναι σοσιαλισμός) και να τη κοινωνικοποιήσουμε με το τρόπο μας (κι αυτή είναι η αναρχία). Γι αυτό πολλοί αναρχικοί αγαπούν να ονομάζονται μαλλον σοσιαλιστές-αναρχικοί, παρ όλο που ναί κομμουνιστές.

•••

Μεχρι τό 1890 περίπου κανείς αναρχικός δε μπορούσε να διανοή την αναρχιαδιαφορετικά από μια εξειδικευμένη μορφή σοσιαλιστικής οργάνωσης. "Η ελευθερία ενός πολίτη αρχίζει εκεί που τελειώνει η ελευθερία ενός άλλου πολίτη" επιβεβαίωνε ο Π. Κραποτκίν στη δική της Λωύ στα 1882. Και το ρητό του Ραμπαιλε "Έκανε ότι θέλεις" εννοούνταν πάντοτε με την έννοια του εγώ-αλτρουισμού, της ατομικής ελευθερίας

συμπληρωμένης απ την ελευθερία κάποιου άλλου, απ την ευεξία κάποιου άλλου που να απαιτήται για την ιδιοτική ευεξία του πρώτου, με μια λέξη την αλληλεγγύη.

Μοναχα μετά το 1891 εμφανίστηκε στον αναρχικό κόσμο ο ατομικισμός, που ειχώρησε θα λέγα σχεδόν με δόλο, χωρίς ποτέ να μπορέσει να καταχτηση παρά μεμονομένα άτομα, χωρίς να μπορέσει με κανένα τρόπο να γίνει δεκτός ούτε απ τη κοινωνιολογική επιστήμη, ούτε απ την εξυπνάδα, μη αμελήτεια, κι από τις όχι κια στενομυαλές μαζες.

Ο Μαξ Στιρνερ ξεθάφτηκε απ τις σκονισμένες βιβλιοθήκες· κι αυτός ο παραδοξός φιλοσοφός ξαναγύρισε στο φως και πήρε τιμές σα να ταν μεγαλοφυία ύστερ από 50 περίπου χρόνια, περισσότερο εξ αιτίας λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών σ αυτον βρισκανε ερμηνευμένη την εξέγερση εναντία σι α παλιά δογματικά εναντία σι τυρανία της σημερινής κοινωνίας, μιας κοινωνίας αποτελούμενης από χήνες και φιδία στην οποία οι φιλοδοξίες του θρυμματίζονται, εμποδίζονται και γι αυτό παρακινεί σ αυτους αντι την ανθρωπινή επιθυμία να τη μεταβαλλουν και να τη μεταποιήσουν, εκείνη την ατομικιστική του να την παραμελήσουν, να την καταφρονήσουν απ υψήλου με τις λογοτεχνικές και καλλιτεχνικές τους φαντασιώσεις.

Ποιος ξέρει αν σ αυτή τη περιφρόνηση δε βρίσκεται αποκλεισμένο στο υποσυνείδητο ακόμα και το ζήζανιο της επιθυμίας του εξουσιασμού και του προνομίου, μια τάση που παει ν αποκτασση τη τυρανία του Κρατους, του παπα και τ αφεντικού, με τη τυρανία των "διανοούμενων".

Η μεγίστη ανησυχία για το "εγώ", η οποία δε συνοδεύεται από το αίσθημα της αλληλεγγύης κάνει τους αναρχικούς σοσιαλιστές δυσπιστούς, εμείς που είμαστε η μαζα, και που δε θέλουμε παν απ τα κεφάλια μας κανένα τυράνο.

Δικαιολογημένη ή όχι αυτή η δυσπιστία μας, εμείς στο μεταξύ διαπιστώνουμε αυτο: ότι μεχρι χτες ο σιρνεριανός ατομικισμός ήταν αγνώστος στους αναρχικούς. Τ ότι αυτο διαφενδει τη πατρίδα του Μ. Στιρνερ πανω στον αναρχισμό - θέση που υποστηρίζουν αλλά δεν αποδειχνουν ο Γ. Πλεχάνωφ και ο Έτορε Τζοκολι κ.α. - φαίνεται με τη πρώτη ματιά.

Και τώρα ας εξετάσουμε ποι α είναι σημερα η επιρροή του

Μαξ Στιρνερ πανω στον αναρχισμό, επιρροή επικτητή, και να διαπιστώσουμε έτσι καλιστα τη παρεξήγηση (καλή ή κακή τη πίστη δεν έχει σημασία στην

οποία πεσανε εκείνοι που βλέπουν στην αναρχία τιποτα παρά πανω απ το θρίαμβο του ατομικισμού, την υπερβολή, όπως λέει και ο Φίλιππος Τούρατι, του "αστικού ατομικισμού".

Και τώρα ας δουμε ποιους δέσμούς έχει η σιρνεριανή θεωρία με εκείνη που διαμορφώνει το αναρχικό κίνημα· γιατί σε πολλά μέρη φαίνεται να κλησιάζει τον άλλο, όταν στην ουσία είναι ακρως αντιφατικές μεταξύ τους - και πως είναι αντιφατικές.

Λουίτζι Φαμπρι

(μετφ. Ονούφριος Μπουμπουκός)
(συνεχίζει)

(1) Ο όρος LIBERTARIO-LIBERTARIAN-LIBERTAIRE, έχει μεχρι τώρα μεταφραση στην ελληνική σαν "αντεξουσιασμός-αντεξουσιαστικός". Κατά λέξη στα ελληνικά σημαίνει: "ελευθεροφρωνας". Επίσης ο αντεξουσιασμός είναι ένα κυριο χαρακτηριστικό του ελευθεροφρονά. Θα ταν επομένως λάθος να μεταφράζα "αντεξουσιασμός" γιατί τότε θα ταυτιζα ένα ιδεολογικό ρεύμα με ενα κυριο χαρακτηριστικό του. Μιας και ο όρος "ελευθεροφρωνας" είναι δυσκολοχρησιμοποιητός, ασυνήθιστος, και μου θυμίζει εκείνο το αντιδραστικό "εθνικοφρωνας" που μου τη σπαι, προτιμώ να μεταφέρω στα ελληνικά αυτούσιο τον όρο. (Γ.Η)

(*) Η επιθεώρηση αυτή υπολογίζει και στη συνεργασία κα ποιων φίλων μου που θέλουν να κανουν τις ιδέες τους να προερχονται απ το Στιρνερ. Εγώ τους παρακαλώ να μη δώσ στα λογία μου κάποια επιθεσ στις ιδέες τους, που στο κάτω-κάτω είναι καπως διαφορετικές από κείνες που κριτικάρω, χωρίς να ξεχωρίζω σ αυτους την ιδέα της ατομικής

ελευθερίας απ την ιδέα της αλληλεγγύης. Εγώ μιλάω για μια ολοκληρη τάση του αναρχικού κινήματος που έχει λάθη και ελαττώματα, όχι φυσικά καταλογισμα σε καθε μεμονομένο άτομο, που μπορεί να χει τις ιδιαιτερες του ιδέες και που για λογαριασμό του μπορεί ν αποφυγεί τα λάθη κι ελαττώματα. Κι ύστερα εγώ μιλάω για τους ατομικιστές που βρίσκονται στη τροχία του αναρχικού κινήματος, κι όχι για κείνους που αναπτύσσουν τον ατομικισμό τους μοναχα στο λογοτεχνικό και καλλιτεχνικό τομέα όπου ο ατομικισμός όχι μόνο είναι λογικός αλλά αντιπροσωπεύει μια πραγματική προοδό και μια συμπληρητική αυθεντικότητα. Α.Φ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 2

η αναρχική δραστηριότητα βρισκόταν στο μαξιμουμ. Μια εργατική κολλεκτίβα, η COLONIA OBRERA DE BUENAVISTA, φτιαχτηκε απο έναν ισπανο μεταναστη στο Μεξικο Σιτυ, τον Χοσε Μουνουζουρη, που ηταν μερος της LA SOCIAL και συντακτης της EL HIJO DEL TRABAJO. Το Μαρτη του ιδιου χρονου, και κυριως με τη δουκεια των αναρχικων του GRAN CIRCULO, εγινε το πρωτο εθνικο συνεδριο εργατων, το CONGRESSO GENERAL

OBRERO DE LA REPUBLICA MEXICANA, και με τηθναρχική αγιτατσία η εφημεριδα του GRAN CIRCULO εγινε η EL HIJO DEL TRABAJO. Το Μαρ ο Ροδακανατης, παντα με το Ζαλακοστα, ξαναφτιαξαν τη LA SOCIAL που ειχε 62 τμηματα σ'ολοκληρη τη χωρα, καθως και τη δικια της εφημεριδα, LA INTERNACIONAL, με αρχισυντακτη το Ζαλακοστα, που ειχε για προγραμμα "... κοινωνικη αναρχια, καταργηση ολων των κυβερνησεων και κοινωνικη επανασταση..."

Συντομα η LA SOCIAL εγινε με μελος της FEDERATION JURASSIENNE και αργότερα το μεξικανικο τμημα του INTERNATIONAL WORKINGMEN ASSOCIATION (μολοντι φαίνεται οτι σε διαφορα συνεδρια οι Μεξικανοι αντιπροσωπευτηκαν απο το Ουρουγουαίνο τμημα της Διεθνους) Δεν ξερουμε τον ακριβη αριθμο των μελων της LA SOCIAL, στην τελευταια συναντηση τους ομως, το 1879, πηραν μερος 5.000 ανθρωποι.

Με το κινημα του Ιορφυριο Ντιαζ, τον Οκτωβρη του 1876, το εργατικο κινημα διασπαστηκε. Οι αναρχικοι μπουκταρησαν το GRAN CIRCULO γιατι συμβαδουσε τον Ντιαζ. Αντιθετα, μπηκαν στην οργανωση GRAN CIRCULO DE OBREROS DE ZACATECAS, αλλα οταν αυτη η οργανωση πηρε θεση υπερ της υποψηφιότητας του Γκαρσια ντε λα Καντενα εναντια στον Ντιαζ, το 1879, εγινε μια μεγαλη συγκεντρωση στην πρωτευουσα οπου 5.000 εργατες εδειξαν τη διαφωνια τους για το ανακατεμα του CIRCULO στην πολιτικη.

Το 1878, ο Ζαλακοστα ιδρυσε το GRAN COMITE CENTRAL COMUNERO που ενεπνευσε τη μεγαλη αγροτικη επανασταση στο Κεντρικο Μεξικο που κρατησε μεχρι το 1884 που το κατεστειλε ο Ντιαζ.

Ο Ζαλακοστα συνεληφθη το 1880 και απο τοτε η τυχη του αγνοειται. Τον ιδιο χρονο ο Ροδακανατης γυρισε στο Τσαλκο με προοπτικη να ξαναγοιξει την ESCUELA, αλλα απ'οτι φαίνεται δε βγηκε τιποτα απ αυτη και ετσι γυρισε στην Ευρωπη το 1886.

Απο το 1880 οι εργατικες οργανωσεις οδλο το Μεξικο, ειτε ελεγχονταν απο τον Ντιαζ, οπως το GRAN CIRCULO που κρατησε ακομη λιγα χρονια, ειτε ο Ντιαζ τις κατεστειλε.

Απο την τεκμηριωμενη εισαγωγη του DAVE POOLE στο βιβλίο "LALLO AND

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 7

Το κινημα των φυλακισμενων αυξανεται ολο και περισσοτερο ξεσκαποντας μερα με την μερα την πραγματικοτητα της καταδωξης, σε μια συνεχη αυξηση ποιότητας και ποσοτητας.

Η ταξικη συνειδηση του αιχμαλωτου προλεταριου και οι δεσμοι του με το υπολοιπο του προλεταριου το ωθουν σε ενα τρομοκρατικο καθεστος για προσωρινη ελευθερια απο την παντοδυναμια των οπλισμενων λαγωνικων του κρατους.

Δεν υπαρχει καλυτερο μετωπο απο αυτο που το κρατος ειναι "δεμενο". Φθάνει να σκεφτης τα εξης :

- Η αδιακοπη καμπανια του καθη μερινου τυπου εφερε σε στενη συνεργασία την τρομοκρατια με την κυβερνηση, πετυχαινοντας το μεσα απο συνεχη, τεχνητα και φανταστικα ψευδη.

- Το κτισιμο των σουπερφυλακων και των ειδικων πτερυγων σε ολες τις αλλες φυλακες (ακομα και τις στρατιωτικες) οπου απο την μια μερια, απομονωνουν και καταστρεφουν ολους τους φυλακισμενους που εχουν σε αυτες, οχι απαραιτητα συνδεδεμενους με μαχητικες κομμουνιστικες οργανωσεις, οι οκοιοι με τον αγωνα τους πλατυνουν την συνειδητοποιηση του και την παλη των ταξεων μεσα απο τις φυλακισεις. Απο την αλλη μερια τονιζουν την εσωτερικη διαιρεση του κινήματος των φυλακισμενων προλεταριων, και μεσα απο αυτο το μετρο περιοριζουν την πρωτοβουλια του αγωνα.

- Ο νομος REALLE, η εξορια, οι καινουργιοι οροι στην υλη του καθημερινου τυπου, παντα πιο κατασταλτικοι και περιοριστικοι για τις ατομικες ελευθεριες, αποδεικνυονται απο ολα τα κομματα του συνταγματικου πεδου: P.C.T., P.S.T.

Αυτο τελικα επιταχυνει την επιτευξη της στρατικοποιησης

της κοινωνιας, επιτηδεια και αποτελεσματικα. Ενα καταχθονιο κολπο του κρατους που μεσα απο τις Ε.Ι. παιζει ενα ρολο σπουδαιο, αναδιοργανωνοντας τις αντιτρομοκρατικες δυναμεις και χρησιμοποιωντας τις.

Σε αντιθεση με αυτο, ο **ΕΥΝΕΚΗΣ** **ΑΓΓΕΛΟΣ** και οι διαδιδασκες του ειναι οι καταλληλοτεροι και αγωνιστικοτεροι, που εχουν καταλαβει και συνειδητοποιησει οτι η νικη περναι μεσα απο την διευρυνση της αλληλεγγυης και ενοτητας στον αγωνα.

Ζηταμε τελικα την συμπαρασταση στο κινημα των φυλακισμενων, και απο την στιγμη της συλληψης κιολας, στο μεγαλωμα του μετωπου και των δυναμεων για την μαχη, αναπτυσσοντας καθε μερα φυλακισης τον αγωνα που θα σταματηση στην τελικη απελευθερωση ολων και την καταστροφή των φυλακων.

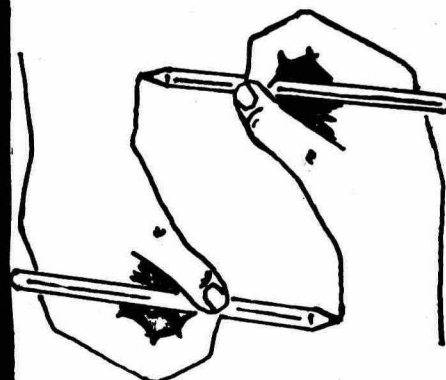
Προσκαλουμε ολους τους λιποταχτες προλεταριους να μην πανε στο προσκλητηριο, επαναστατες να επιχειρηματολογησουν γραφοντας πανω στις αναγιες μας στις εφημεριδες, φυλλαδια και ραδιοφωνικους σταθμους των κινηματων για να διευρυνουν και συνεχισουν την προσπαθεια και την δυνατοτητα για συνενωση, οργανωση και πρωτοβουλια στον αγωνα.

Καλουμε ολους τους προλεταριους, τα ραδιοφωνα, εφημεριδες, φυλλαδια κινηματων να δωσουν καθε δυνατη διαδοση σε αυτο το φυλλο και το περιεχομενο του.

Ονοματα

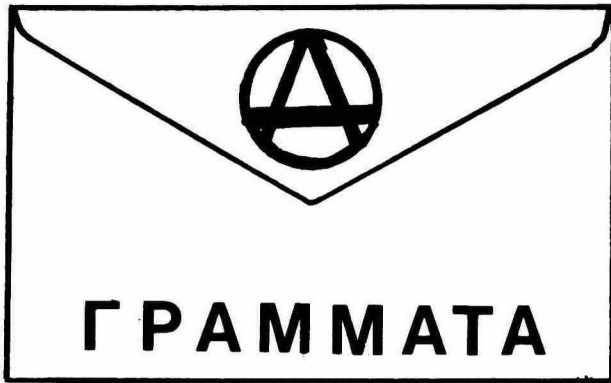
.....

Γκαρσιανο Κορτιανο/Τουρι Λα Πιανα/Σερτζιο Μπασσι/Λουτσιανο Ντελ Καρρο/Αντζελο Παστορι/Λουτζι Κολομπο/Καουρο Πασσι/Σερτζιο Αντρεϊς.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ

LIBERTY-ANARCHIST INFLUENCES IN THE MEXICAN REVOLUTION" του RICARDO FLORES MAGON, εκδοση CINEFUEGOS PRESS, 1977.

...απο τα εργοστάσια

ΑΘΗΝΑ/ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1978

Το παρακάτω κείμενο μας δεν εκφράζει τις γνώμες, τα προβλήματα ή τη δράση οποιασδήποτε ομοσπονδιακής αντιεξουσιαστικής οργάνωσης ή οποιασδήποτε άλλης, περά από εμάς, αυτονομής ομάδας αναρχικών στην Ελλάδα.

Συγκεκριμένα (1) αναφέρεται σε μια, επιμέρους, δράση της αυτονομής αναρχικής ομάδας μας, όσο και στον προβληματισμό και τις αποφάσεις μας για τα "καθήκοντα" μερικά βασικά, μέσα στα πλαίσια της απαιτούμενης ανάπτυξης της επαναστατικής αντιεξουσιαστικής δράσης.

Νομίζουμε ότι τα θέματα κι οι εμπειρίες που αναφέρονται σ' αυτό το κείμενο αφορούν και ενδιαφέρουν εξ ίσου όλους τους αναρχικούς.

* Πολύ γρήγορα ύστερα από τη συγκρότηση τους, οι δυο ομάδες μας με κοινό στόχο, προπαγάνδα και ζύμωση για άμεση και αυτο-διευθυνόμενη δράση και με την ομαδική συπείρωση και συνεισφορά στη ^{επένδυση} ταξικών συντροφών μας της εξωκοινοβουλευτικής άριστερας, προστείχασαν σε δυο εργοστάσια (στο Λαυριο και στα Οινόφυτα) και αφού αποσάφηνισαν όλες τις λεπτομέρειες για μια συνειδητή, αυτονομή δυναμική δράση, τόσο μέσα στους συγκεκριμένους αυτούς χώρους δουλειάς, όσο κι από την αποψη των σχέσεων του εργατικού χώρου με τις εξω από το εργοστάσιο επιρροές, πέτυχαν την κατάληψή τους. Χωρίς, φυσικά, να βασιστούμε σε οποιοδήποτε λεγόμενες "καλές υπηρεσίες" οποιοδήποτε κομματικού κομίσσариου συνδικαλιστή των λεγόμενων Κομμουνιστικών Κομμάτων, (ξέρουμε πολύ καλά ότι τέτοιες "καλές υπηρεσίες" σημαίνουν από την πλευρά τους γρήγορη, μέσα σε λίγες ώρες, συνθηκολόγηση με τους εργοδότες. Κι έχουμε επίσης την πεποίθηση ότι τέτοιους συνδικαλιστές κομματικούς κομισσариους δεν επιτρέπει

και δεν πρέπει να αφήνουμε να κυριαρχούν σε τέτοιους αγώνες, όπως και σε κάθε επιμέρους επαναστατικοποιημένο αγώνα στους πανεπιστημιακούς χώρους, επεμβαίνοντας παντοτε εμείς και προβαλλοντας τις δικές μας βασικές αρχές.)

* Μόνο ύστερα από την επεμβάση της χωροφυλακής λυθήκε η κατάληψη που βαστάζε τέσσερις μέρες στο ένα και δυο μέρες στο άλλο εργοστάσιο, χωρίς να γίνει κανένας είδους ξεπουλήμα ή συμβιβασμός. Η κατάληψη των δυο αυτών εργοστασίων στο Λαυριο και στα Οινόφυτα της Αττικής αποτέλεσε παράδειγμα και αντανάκλαση στους εργατές σε άλλα, γύρω εργοστάσια όπου προετοιμάζεται κινητοποίηση για δυναμική απεργία. Πρέπει να σημειωθεί ότι εναντία στη κατάληψη εκδηλώθηκε λυσσασμένη αντίδραση και υπονομεύση απ' τη πλευρά μιας μειοψηφίας εργαζομένων σ' αυτά συνδικαλισμένων οπαδών του σοσιαλφασιστικού "Κομμουνιστικού" Κομματος του Φλωρακη, ύστερα από τη γραμμή που έδωσαν οι αξιωματούχοι του ΕΣΑΚ και του ριζοσπάστη, που όπως αποδείχτηκε ήταν αόρηκτα συνδεδεμένοι με τα συμφέροντα της εργοδοσίας και της συνδικαλιστικής κρατικής εξουσίας της ΓΣΕΕ.

* Έτσι οι αντιεξουσιαστές εργατές μαζί με τους άλλους ταξικούς συντρόφους ήταν αναγκασμένοι ν' αγωνιστούν όχι μόνο εναντία στ αφεντικά και σε κάθε είδους μηχανισμό καταστολής, αλλά κι εναντία στο φευδοκομμουνιστικό κομμα και στα ελεγχόμενα απ' αυτό συνδικάτα που προσπαθούν να θεμελιώσουν την ηγεμονία τους μέσα στα εργοστάσια. Πρέπει να σημειωθεί ότι παρόλο που μετά την κατάσχεση της κατάληψης απολύθηκαν 5 εργατές, εξακολούθησαν να παραμένουν οι αιτίες που μας ώθησαν στον αγώνα για την κατάληψη και δεν θ' αργήσει να ξεσπάσει καινούργια δυναμική κινητοποίηση.

* Είμαστε της γνώμης ότι οι αναρχικοί των διαφόρων αυτονομών ομάδων που υπάρχουν συγκροτημένες στην Αθήνα και σε άλλες μεγάλες πόλεις πρέπει να δώσουν

μεγάλη σημασία στην ανάγκη ανάπτυξης του συνδικαλιστικού αναρχικού κινήματος μέσα στα εργοστάσια και να το κάνουν μέσο δράσης. Κι όχι μόνο μέσα στα εργοστάσια.

* Όλη η πιο πάνω εμπειρία δείχνει ότι όταν συνδυάζουμε την ελεύθερη δράση και οινουμε πρωτοβουλίες στη διεκδίκηση αιτημάτων και στις δυναμικές μορφές πάλης και στους άλλους εργατές που μας ακολουθούν στις δυναμικές απεργίες και στις άλλες κινητοποιήσεις που ελεγχονται και διευθύνονται από τα κάτω, δηλαδή από τους συμμετεχόντες σ' όλες τις φάσεις κάθε μιας δυναμικής κινητοποίησης, κι όταν επίσης δείχνουμε στη πράξη ότι είμαστε εναντία στις προκαταλήψεις εκείνων που πιστεύουν ότι οργάνωση σημαίνει υποταγή σε ηγέτες και σε οποιοδήποτε εξουσιαστικό συγκεντρωτικό θεσμό, κι ότι είμαστε εναντία στο φεουδαλισμό μέσα στην οργάνωση, κι όταν επίσης δείχνουμε με τη δράση μας ότι η καθ'ε αυτονομή ομάδα μας είναι ανοιχτή σ' όλες τις πρωτοβουλίες για κοινωνική επανάσταση, περά από το θετικό αποτέλεσμα που θα έχουμε σε κάθε χώρο κινητοποίησης μας, θα μπορούμε και να στρατολογήουμε μέσα από τον ίδιο χώρο χρησίμους αναρχικούς αγωνιστές και να συγκροτούμε εφαρμοσμένες οργανωτικές δομές μας. Σχετικά μ' αυτό το θέμα, των δυνάμεων, δεν συμφωνούμε με την αποψη μερικών συντρόφων που λένε ότι η πολιτική στρατεύση και οργάνωση της δράσης αντι-στρατεύονται τον αναρχισμό.

(2) Το πρωί της 27 Οκτωβρίου σε μια εξορμήση της 1ης ομάδας μας στην Αθήνα (στη Εξάρχεια και στη περιοχή του Πολυτεχνείου) για αναρχικά συνθήματα στους τοίχους, πενταμελής ομάδα από γνωστούς τραμπουκούς νεολαίους που είναι οργανωμένοι στο γκεττο-οργάνωση της κομμουνιστοφασιστικής Κ.Ε. των Φλωρακη-Γουντικά, εκάναν προβοκατορική, χαφιεδίστικη προκλήση στους συντρόφους μας, με αποτέλεσμα να προκαλέσουν επεμβάση της αστυνομίας. Η προβοκατορική συμπεριφορά τους εκάνε τους περαστικούς να αποδοκίμασουν και να γιουχαΐσουν τους κομμουνιστοφασιστές κνίτες. Οι συντρόφοι μας τους είπαν να μην συνεχίσουν να προκαλούν και να κάνουν θόρυβο.

Εχουμε αντιεξουσιαστική δουλειά για συνθήματα, τους είπαν. Μην συμπεριφερόστε σαν πούλημένο υποπρολεταριάτο. Είμαστε αναρχικοί αγωνιστές. Όπως δεν παίρνουμε διαταγές από οποιοδήποτε αφεντικό η γκεττή, δεν ανεχόμαστε και καμία προκλήση από οποιονδήποτε. Είναι οι όμως γυρεύανε τον καβγά. Οι ίδιοι μας, αφού εδείξαν αρκετή υπομονή, στάθηκαν στο τέλος βιαίοι. Αποτέλεσμα, να επεμβεί η αστυνομία και να τραβήξει για εξα-

κρίση δυο συντροφους μας, χωρίς να ενοχλείται καθόλου τους προβοκατορες νεολαίους της κομμουνιστοφασιστικής ΚΝΕ. Αυτήν, τη σημειώνουμε σαν μια από τις πολλές, καθημερινές, προβοκατορικές χαφιεδιστικές δραστηριότητες τραμπουκικών ομάδων της κομμουνιστοφασιστικής νεολαίας των Φλώρακη-Γοντίνα εναντίον σε συντροφους μας.

(3) Είμαστε της γνώμης ότι θα πρέπει, όσο γίνεται πιο γρήγορα, να γίνει μια επαναστατική ομαδική συσπείρωση των αυτονομών αναρχικών ομάδων και να χαραχθούν οι ιδεολογικές και οργανωτικές βάσεις του αναρχισμού σαν κοινωνικό, οργανωτικό, και επαναστατικό κίνημα στην Ελλάδα.

* Εχουμε την πεποίθηση ότι η έλλειψη, μέχρι τώρα, μιας τετοιας συσπείρωσης και συντονισμού της δράσης είχε αρνητικά αποτελέσματα όχι μόνο στην απήχηση και συσπείρωση μιας ενιαίας συνειδητής υπεύθυνης δύναμης μας και ομοσπονδιοποιημένης δύναμης, αλλά και για μια σωστή μαζική εναντίωση μας στις συλλήψεις και φυλακίσεις πρωτοπόρων συντρόφων, όπως ο Γιάννης Σερίφης, ο Φίλιππος και η Σοφία Κυρίτση, ο Γκάρας, και άλλοι, συλλήψεις και φυλακίσεις, ακομα και δολοφονίες, όπως του Κυρίτση, που συστηματικά είχαν προετοιμαστεί από τους αστυνομικούς και δικαστικούς μηχανισμούς της κοινοβουλευτικής ολοκληρωτικής καταπίεσης. Ενώ τρεις τεσσέρες μηνες πριν, μέσα στα πλαίσια της μεθόδευσης της καταστολής στην Ελλάδα και για να τονιστεί απ την πλευρά του κρατικού μηχανισμού η αναγκαιότητα του τρομοκρατικού νομοσχεδίου, είχαν γίνει οι αυθαίρετες συλλήψεις και κατηγορίες εναντίον σε άτομα που ανήκουν στο χώρο των αναρχικών ή είναι ταξικοί συντρόφοι μας της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, όπως οι ΧΡ. Κωνσταντινίδης, Σιλβία Παπαδοπούλου, Γιάνος Χαρίμης, Τασία Μπαζίου, Μιχαήλ Συρπος, Νικόλας Ασίκος, Γεώργιος Λιναρδός, Άννα Περσίστερη, Γιώργος Τσαχτίρης, Μιχαήλ πρωτοφάτης, Βαγγέλης Κοτρώνης.

* Έτσι, πρέπει να πούμε ότι αυτό που δεν μπορούσαμε να κάνουμε ως τώρα, εναντίον στις κατασκευασμένες κατηγορίες, στις συλλήψεις και καταδικές αγωνιστών της αυτονομής επαναστατικής δράσης, το ίδιο μπορεί να συμβεί και μελλοντικά σε παρόμοιες καταστάσεις, όσο θα λείπει η συσπείρωση και ο συντονισμός μιας ενιαίας δράσης των αυτονομών επαναστατικών ομάδων. Και δεν θα είμαστε σε θέση ούτε εμείς οι ίδιοι να κινητοποιήσουμε συντονισμένα, ούτε και να κινητοποιήσουμε και γύρω από εμάς ανθρώπους που έχουν το θάρρος και τη διάθεση να εκδηλώσουν την αλληλεγγύη τους. Με αποτέλεσμα, η κρατική ή ηπαρκαρική εξουσία να σπινει μπλοκα, να κάνει

εφόδους σε σπίτια που θεωρείται ότι κατοικούν αναρχικοί, να μαγειρεύει υπονοίες, να κατασκευάζει κατηγορίες και να αφανίζει έναν έναν τους πρωτοπόρους αναρχικούς αγωνιστές.

* Εχουμε τη γνώμη ότι το "Ρ" παίρνοντας τη μορφή ενός "αναρχικού συνδέσμου" και σαν εργαλείο συντονισμού και επαφής μπορεί να βοηθήσει στο να γίνει κατανόηση σ όλους τους ελληνες αναρχικούς η σημασία και η χρησιμότητα μιας διαδικασίας για τη συσπείρωση της δύναμης, τη διεύρυνση της συλλογικότητας και της ποικιλομορφίας ως προς την επαναστατική ανάλυση, κριτική, πληροφόρηση, και προπαγάνδα, και το συντονισμό της δράσης όλων των αυτονομών αναρχικών ομάδων στην Ελλάδα, αφού όλοι οι αναρχικοί ανήκουμε στην ίδια παραταξή, βρίσκομαστε από την ίδια μεριά, συμμερίζομαστε τις ίδιες βασικές βλεψεις και, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο αγωνιζόμαστε για την πραγμάτωση του ίδιου στόχου.

(4) Διαπιστώσαμε ότι στους εργοστασιακούς τοπικούς δουλειαίς όπου κυκλοφορήσαμε χέρι με χέρι το "Ρ" είχε το περιεχόμενο του παρα πολύ καλή ανταπόκριση, διαβάστηκε με πολλή προσοχή και βοηθήσε στην ενημέρωσή τους και στην αναπότξη της εμπειρίας τους πάνω σε βασικά οργανωτικά και άλλα θέματα. Αυτή η θετική ανταπόκριση συνοδευτηκε πρακτικά και με το δοσμένο συνδρομή απ τους συντροφους εργάτες και με την απόφαση τους να δώσουν παραπέρα και σε άλλες επιρροές τους το "Ρ" και ν αυξήσουν τα οικονομικά για την ενίσχυση του τυπογραφικού κόστους του "Ρ".

* Δεν το κυκλοφορούμε το "Ρ" ανοιχτά, για λόγους προσωπικής ασφάλειας των συντρόφων και των επιρροών μας μέσα στα εργοστάσια. Ει ούτε το διαβάζουμε ανοιχτά σε δημοσίους χώρους. Το δίνουμε χέρι με χέρι αφού προηγουμένα ελεγχούμε την ιδεολογική τοποθέτηση του εργατή η οποιοδήποτε άλλου, απεναντί στο Αναρχικό Κίνημα και τη συμμετοχή του στην αντιεξουσιαστική αναρχική δράση.

* Το περιεχόμενο του "Ρ" όλοι μας και οι επιρροές μας το βρήκαμε πολύ καλό από κάθε άποψη. Παρατηρήσαμε ότι από το Ιο ως το 3ο έγινε πολύ σημαντική βελτίωση στα υλικά του και είμαστε βέβαιοι ότι το 4ο θα πιασει κι άλλα θέματα. Εχουμε τη γνώμη ότι πρέπει να μουν τα σημεία εκείνα της μερικής διατάξης που απασχόλησαν το 3ο Διεθνές Συνεδριο των Αναρχικών Ομοσπονδίων και αφορούν το Αναρχικό Κίνημα και σε τοπικό και σε διεθνές επίπεδο. Επίσης, είμαστε της γνώμης ότι θα πρέπει να βρεθεί τρόπος να προστεθούν δυο ή τρεις σελίδες παραπάνω, η αν δεν μπορεί να γίνει αυτό, να κερδηθεί χώρος με τη καταργηση των σκισμών κλπ. για να μπαινουν υλικά στο "Ρ" παρμε-

να απο όλες τις εφημερίδες και περιοδικά του διεθνούς αναρχικού κινήματος με τα οποία έχει επαφές το "Ρ", τουλάχιστον από αυτά τα τεσσέρα, από το εγγλέζικο τριμηνιαίο ANARCHY, από το γαλλικό FRONT LIBERTAIRE, απ την εγγλέζικη αναρχική εφημερίδα FREEDOM κι απ το περιοδικό της αναρχοσυνδικαλιστικής ομάδας της Στοχολής. Εμείς πιστεύουμε ότι είναι πραγματοποιημένη αυτή η πρότασή μας γιατί κι ο χώρος στο "Ρ" για αυτή τη δουλειά μπορεί να βρεθεί και γιατί δεν είναι συχνή η εκδοσή αυτών των εντυπων. Και το οφέλος θα είναι πολύ μεγάλο, τόσο από την άποψη της ενημέρωσης μας για το Διεθνές Αναρχικό Κίνημα όσο κι απ την άποψη καταχτήσης κιάλων εμπειριών και αναρχικής διαπλάσης που είναι κάτι πολύ βασικό και χρήσιμο για μας εδώ στην Ελλάδα.

ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

... οργανωτικά -

Η ΣΥΝΟΨΙΣ ΜΙΑΣ ΤΕΤΡΑΧΡΟΝΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ.

Τεσσέρα χρόνια μας χωρίζουν από την αντικατάσταση της στρατιωτικής από μια κοινοβουλευτική δικτατορία. Η πολιτική αλλαγή του '74 σε τελική ανάλυση, δεν ήταν παρά μια κινήση για να προσαρμοσθεί η ΜΟΡΦΗ και να διαφυλαχθεί η ΟΥΣΙΑ της εξουσίας με αλώβητους όλους τους προϋπάρχοντες μηχανισμούς, τώρα εκσυγχρονισμένους σύμφωνα με το Δυτικογερμανικό πρότυπο. Για να πετύχει τα σχέδια αυτά η ΑΡΧΟΥΣΑ τάξη αναγκάστηκε να διακινδυνεύσει το χαρτί της "Φιλελευθεροποίησης", μετριάζοντας μέχρις ένα ορίο τις εκδηλώσεις του κατασταλτικού μηχανισμού, προσφέροντας έτσι στην αρχή της παραστάσης μια επιφάση δημοκρατίας.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

Οι προοπτικές της καταστολής είναι κοινές για όλο το δυτικό σύστημα, ιδιαίτερα σήμερα που το σύστημα μετασχηματίζεται από κρατικό-μονοπωλιακό καπιταλιστικό σε κρατικό γραφειοκρατικό καπιταλιστικό. Τα κυρία χαρακτηριστικά αυτού του μετασχηματισμού είναι η διογκωση και ενδοποίηση των γραφειοκρατικών μηχανισμών σε εθνικό και διεθνικό επίπεδο, τεχνολογία που συμπιέζει και αχρηστεύει ένα μεγάλο μέρος του εργατικού δυναμικού, καθώς και στενότερη οικονομική εξάρτηση από την εκάστοτε ηγεμονεύουσα χώρα του συστήματος. Προϋπόθεση αλλά και αποτέλεσμα αυτών των εξελίξεων είναι η αυταρχικοποίηση των κοινωνικών

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ...ΓΡΑΜΜΑΤΑ

δομών με προεξέχον χαρακτηριστικό την τεχνολογικά άρτια κρατική τρομοκρατία. Στην Ελλάδα δα η αυταρχικοποίηση έχει πάρει την μορφή μιας κοινοβουλευτικής δικτατορίας, είτε γιατί αυτό αποτελεί παραδοχή για την δεξιά, είτε γιατί τα οξυμένα "εθνικά" και οικονομικά προβλήματα δεν αφήνουν στο κράτος περιθώρια άλλων "φιλελευθέρων" ελιγμών. Τα οικονομικά και θεσμικά προβλήματα οδηγούν στην ΕΚΡΕΣΗ. Ο στασιμοληθωρισμός επιδεινώνεται τόσο από την αδυναμία του κράτους να στηρίξει την παραγωγική βάση, όσο και από τα πρότυπα πολυτελών καταναλώσεων που επιβάλλει η μικροαστική νοοτροπία του ελληνα και η τεραστία ανισότητα του πλούτου. Την κατάσταση προκειται να επιβαρύνουν οι μαζες των μεταναστών που γυρίζουν στην Ελλάδα, ενώ η προσαρμογή με τα εν Β.Ο.Κ. κράτη να επιτείνει τον παρασιτικό χαρακτήρα της οικονομίας, δημιουργώντας μαζες από ανεργούς επιστημονες καθώς και αγρότες, με συμπιεσμένο εισόδημα. Όλα δουλεύουν στο λαγούμι της κοινωνικής εκρήξης. Εμείς πιο αυλακή πρέπει να σκαφούμε;

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Είναι αδύνατο να πάρει αντιεξουσιαστική τροπή η παλη σε χώρους όπου οι αντιεξουσιαστές και οι ιδέες τους δεν υπάρχουν. Αν ο στόχος μας είναι η Αντιεξουσιαστική κοινωνία, τότε αυτά τα "το αυλακή που πρέπει να σκαφούμε" είναι η δημιουργία ενός ισχυρού Αναρχικού κινήματος, πράγμα που προϋποθέτει πως πρέπει να λυθούν τα προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί στον χώρο.

- α) σε αυτά που σχετίζονται με την υπάρξη η όχι κινήματος,
- β) σε αυτά που μπορούμε να τα ονομάσουμε "τεχνικά"

α) Η υπάρξη του αναρχικού χώρου στην Ελλάδα δεν είναι παρά μια σειρά αρνητικών προσδιορισμών: ανυπαρξία παραδόσης και συγκεκριμένης πρακτικής, αδυναμία κατανόησης θεμελιακών προβλημάτων, πράγματα που είχαν σαν ακολούθους καταστάσεις "διαλεκτικές" αντιθέσεις του τύπου: αθεωρητισμός-ιδεολογία, αρχηγισμός-οπαδισμός απραξία-τύχο βιωτική πρακτική. Αυτό το πλέγμα καταστάσεων προσέλησε άτομα που τους έλειπαν οι στοιχειώδεις επαναστατικές "αρετές" συνέπεια, ευφυΐα, αλληλοσεβασμός, ανθρωπική επικοινωνία. Άτομα που έκαναν την Αναρχία μια ταμπέλα για να καλύπτουν την γυμνία τους.

β) Τεχνικά είναι όλα τα προβλήματα που σχετίζονται με την υλική υποδομή της επικοινωνίας και της διακίνησης των ιδεών καθώς και με την νομική κάλυψη και με την οικονομική αυταρξία των ομάδων ή των αγωνιστών.

Αυτά τα προβλήματα όπως η μαζικοποίηση και η ενεργοποίηση του κινήματος είναι οι καρποί μιας σωστά χαραγμένης πορείας.

Η εικόνα που έχουμε γι αυτά τα προβλήματα θα γίνει πλήρως στερη αν αναλογιστούμε το ΗΩΣ και το σε ΠΟΙΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ δραστηριοποιήθηκε ο αναρχικός χώρος στα τέσσερα χρόνια που πέρασαν. Πέρα από τις "επετείες" συγκρούσεις και τις ευκαιριακές συζητήσεις και συσπειρώσεις, η περισσότερη ενεργητικότητα των αναρχικών διοχετεύθηκε στο έντυπο υλικό. Βιβλία, προκηρύξεις, διακηρύξεις και προπαντων ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ήταν οι κυρίαρχες του χώρου, και αυτό είναι απόλυτα δικαιολογημένο, γιατί το έντυπο είναι το πρώτο βήμα πιο πάνω από την πολιτική ανυπαρξία. Ο πρώτος τρόπος να δηλώσεις την υπάρξη σου, ιδιαίτερα ενα αντιεξουσιαστικό έντυπο ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΚΑΙ θεμελιώ για την αυτενεργεία και την ριζοσπαστική κριτική, καταστάσεις που αποτελούν τα πιο ισχυρά αντιδοτα για την εξουσία.

ΑΠΟΦΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ "ΡΗΓΜΑΤΟΣ".

Γνωρίζοντας λοιπόν την σημασία που έχει το έντυπο για την διάδοση των Αντιεξουσιαστικών ιδεών και για την αυτοοργάνωση του αναρχικού χώρου, θα κατευθυνουμε την ανάλυση μας στην κριτική των αντιεξουσιαστικών εντύπων και ειδικότερα του "Ρήγματος". Παρ' όλες τις καλές προθέσεις και τις σημαντικές προσπάθειες αυτών που τα εβγαζαν, αυτά τα έντυπα ήταν καταδικασμένα από την αρχή, και αυτό γιατί: 1) δεν είχαν θεωρητική και οργανωτική συνοχή, (με την εξαίρεση ίσως του Σοσιαλισμός η Βαρβαρότητα). 2) ήταν ξεκομμένα από τους καθημερινούς αγώνες 3) ήταν απερισκεπτά επιθετικά με αποτέλεσμα να γίνουν ευκολή λεία στην κρατική τρομοκρατία, μιας και δεν υπήρχε κανένας αμυντικός μηχανισμός να τα βοηθήσει. Ο τελευταίος κρίκος στην αλυσίδα των περιοδικών, το "ρήγμα", ήταν διαφορετικός από τους άλλους, δείγμα πως και τι αρχίζει να αλλάζει. Δημιουργήθηκε στην Αγγλία είχε στο ξεκίνημα του ένα διπλό πλεονέκτημα: με το να είναι μακριά από την αρπαγή της ελληνικής κρατικής τρομοκρατίας και απαλλαγμένο από την επικρατούσα νοοτροπία του αναρχικού χώρου στην Ελλάδα, πέτυχε να δημιουργήσει πέρα από τον πυρήνα εκδόσης, ένα δίκτυο επαφών με τους αναρχικούς πολλών χώρων, καθώς και ένα κυκλωμα διαθήσεως και συμμετοχής στο γραφικό της υλης.

Παρόλη την καλή διαθήση τα προβλήματα και οι ανάγκες του αναρχικού χώρου δεν έχουν καλυφτεί από το "ρ" στο βαθμό που το περιοδικό έχει τις δυνατότητες να το κάνει, γιατί τόσο η μεθοδευση της οργανωτικής δουλειάς δεν είναι επαρκής, όσο και η θεματο

γραφία του περιοδικού χωλαίνει. Το περιοδικό σαν όργανο παλης πρέπει απαραίτητα να ασχολείται με τα εξής επίπεδα και να καταπιανεται με τα παρακάτω θέματα.

(α) ΠΟΛΙΤΙΚΟ

1. Ενημέρωση πάνω στα καυτά προβλήματα.
2. Η στάση μας απέναντι σ' αυτά.
3. Προτάσεις για τη μεθοδευση της παλης μας.

(β) ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

1. Καθημερινή ζωή και παλη.
2. Κριτική ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε ατομικά.
3. Πληροφόρηση για την ιστορία και τις ιδέες του αναρχικού κινήματος καθώς και για τη δράση του παγκοσμίου επαναστατικού κινήματος.

(γ) ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ

1. Οργάνωση της συμμετοχής στο γραφικό του εντύπου.
2. Οργάνωση της διαθήσεως του εντύπου.
3. Οικονομική αυταρξία του εντύπου.

(δ) ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ

Όσο αφορά το ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ επίπεδο πρέπει να γίνουν οι εξής απαραίτητες διευκρινίσεις:

1. Το έντυπο πρέπει να βρίσκεται σε άμεση σχέση τόσο με αυτούς που εκφράζει (ένα τμήμα του αναρχικού χώρου), όσο και με αυτούς που απευθύνεται. Αυτό σημαίνει μια αποκεντρωτική οργανωτική δομή που να βοηθά να βρεθούν, να συντονιστούν, να αποχτηθούν την απαιτούμενη σειρά, και να συνενωθούν περισσότερα άτομα πάνω στη βάση της ασφάλειας και της αυτονομίας των συμμετεχόντων.

2. Να έχει σωστή ταξική οπτική.

Αυτό σημαίνει: (α) Σωστή και επαρκής πληροφόρηση καθώς και κυκλώματα μέσα στους χώρους δουλειάς αν και όπου είναι δυνατόν.

(β) Διαχωρισμός της πληροφόρησης από την κριτική ή την προπαγάνδα ώστε να μην υποβάλλεται ο αναγνώστης, αλλά αντιθέτως να κεντρίζεται η κριτική του ικανότητα.

(γ) Αφού δημοσιογραφική υποδομή (αρχεία κλπ) και θεωρητικό υποβάθρο. Σαν ελάχιστο θεωρητικό υποβάθρο θεωρούνται ξεκαθαρισμένες οργανωτικές αντιλήψεις και αρκετές γνώσεις πάνω στην ιστορία των ιδεών και των πρακτικών του κινήματος.

ΤΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

Α) Στο οργανωτικό επίπεδο προτείνουμε:

1. Συγκροτηση ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ σε διάφορα μέρη τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Κάθε ΣΕ φροντίζει για την τεχνική υποδομή του περιοδικού και στο συντονισμό των διαφόρων κυκλωμάτων που αναφέρονται παρακάτω. Κάθε ΣΕ επεξεργάζεται συλλογικά τα προβλήματα του

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

(συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα)

χωρου τους, την πολιτική απενα-
ντι σ' αυτά καθώς και ότι άλλο
θελουν.

2. Παράλληλα κυκλώματα συγγραφής
της υλης και διαδεσης του εντυ-
που. Τα κυκλώματα αυτά διαθετούν
το περιοδικό στο χώρο δράσης
τους, έχοντας σε συνεργασία με
τη ΣΕ την οικονομική διαχείριση
του εντυπου συναμα είναι ένα
κανάλι πληροφόρησης και κριτι-
κής των όσων συμβαίνουν στο
χώρο τους.

3. Κυκλούς συζητήσεων με τους
αναγνώστες του "ρ".

Β) Στο θεματογραφικό επίπεδο
προτείνουμε:

1. Συγκέντρωση και δημοσίευση
μαρτυριών από διαφόρους χώρους
είτε αυτό είναι εργατικοί αγώ-
νες, είτε είναι αγροτικές κινητο-
ποιήσεις είτε είναι περιθωριακά
κινήματα.

2. Καθιέρωση χώρου που να αφιερω-
νεται στην κριτική του κάθε
τεύχους του "ρ" όσο και στην
αυτοκριτική αυτών που γράφουν.

3. Άνοιγμα ΔΙΑΛΟΓΟΥ με βάση ένα
συγκεκριμένο θέμα (πχ οργανωτι-
κό, η επεμβάση σε μαζικούς χώ-
ρους), έτσι οι θεωρητικές ανα-
λύσεις δεν θα κατατούν ποτέ
θεωρητικολογίες.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΚΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΗΝΑΣ

Οκτώβρης 1978

τι είναι τα φρικια ;

ΕΧΤΟΣ ΑΠΟ ΦΡΙΚΗ ΕΙΝΑΙ
SEX AND DRUGS AND ROCK N ROLL

Όταν τελειώνουν οι διακοπές σου
αναλογίζεσαι αν τα περάσες καλά,
ασχημα, συμπαθητικά, καλούς και,
υποφερτά, απαισία. Όσον αφορά
την αποψη μου για τον κόσμο που
βρήκα, καταλήξα στο τελευταίο.
Γιατί; Γιατί πήγα διακοπές στην
Ιο, το νησί των "φρηκίων".
Μα πως να τα περάσεις καλά όταν
βλέπεις όλην την ώρα άτομα γύρω
σου να μην σκεφτονται τίποτα
αλλο παρα απο το πως να φτάχτου
νέμε μουσική, με δόση και πηδή
μα). Πως να τα περάσεις καλά
όταν βλέπεις άτομα, που οι περι-
σσοτεροι απο δαυτους (ίσως) πρώην
επαναστατες, αγωνιστες, πραγμα-
τικά ελευθερα (σε προσπάθεια πα-
ντα βεβαια) παιδιά να καταντα-
νε έτσι;

Αλλά έτσι το θέλει η αντιδρά-
ση. Πάντα κατι θα βρискει για
να φιμώνει τα ελευθερα ενστικτα.
Μετα τον περιφημο Γαλλικο Ιαη
προσπαθησαν να ριξουν τον Χιπ-
πισμο σε φρηκισμο, να κανουνε
ακομα την επαναστατικη ροκ σε
πανκ και εμποριο, και τα κατα
φεραν.

Τωρα αναμεσα τους θα δης να
κυκλοφορανε φασιστες, παιδακια
της μαμας που μολις γυριζανε
σπιτι βαζανε τα σχισμενα ρουχα
στην ντουλαπα και βγαζανε τα
κουστουμακια και τα φουστανακια,
πανκ ροκερς και οτι καινουργια
ξεφτισμενη απο τα γεννοφασκια
της μοδα θελεις. Α ναι, ολες οι
κοπελλες τωρα φορανε και βραχιο
λακι στο ποδι, η καινουργια
ετικετα που τους κολησαν για μο
στρα.

Φίλε, εσυ που διαβαζεις τούτη
τη φυλλαδα, το ξερω θα με ρωτη-
σεις. "Εσυ δεν πηρες ναρκωτικα,
δεν πηδηξες, δεν ακουσες ροκ ν'
ρολλ, τοτε γιατι πηγες εκει περα;
Σου απαντω. Το γιατι πηγα εκει
περα είναι αλλη υποθεση, προσω-
πικη, χωρις σημασια.

Λοιπον και ναρκωτικα εχω παρει
και πηδηξα, ετσι για να ξεζουμι-
σω, και ροκ ακουω, οπωςδηποτε
καλη μουσικη με ποιότητα με σι-
χο που μερικες φορες μονο απο,
τον τομεα της ροκ θα βγει. Γι'
αυτο λεω αυτα που διαβαζεις
τωρα. Με το να παρνει εμπειριες
κανεις, πολλες φορες μπορεί να

στην οποια θα φταςουμε μονο αφου
πρωτα φτιαξουμε τους εαυτους μας
(το κατα δυναμη βεβαια αφου γεν-
νηθηκαμε και ζουμε μεσα σε αυτη
την βρωμα, σαπιλα και μιζερια).
Για να το κανεις αυτο, πρεπει
να ξεχωρισεις τις εμπειριες που
παρνεις σε καλες η κακες, ελπι-
δοφορες η θανατηφορες, και αν
εισαι συνεπης με τον εαυτο σου
θα το καταφερεις.

Ελευθερια δεν είναι να βρиске-
σαι σε ενα ψευτικο κοσμο, γιατι
αυτος ο κοσμος είναι πιο βρωμι-
κος και απο αυτον που ζεις τωρα.
Δεν ξεφευγεις ετσι απο τα προβλη-
ματα σου, απλως τα πολλαπλασια-
ζεις, δεν γεμιζεις καθολου τον
εαυτον σου, απλως τον αδειαζεις,
δεν καταδικαζεις κανενα παρα μο-
νο εσενα, γιατι πεφτεις στην πιο
ακραια παγίδα που εχει στηθει
ποτε.

Αυτο το προβλημα λοιπον είναι
πολυ μεγαλο. Μεγαλωνει μερα με
την μερα και θα μεγαλωνει ακομα
αν τα νεα παιδια συγχεουνε την
αναρχια με τον φρηκισμο. Βεβαια
μοιαζουνε στο οτι οι περισσοτε-
ροι γινονται αναρχικοι η φρηκια
ρηδες για να πουλησουνε μαυρη,
να αυτοπροβληθουνε για να πα-
δανε πιο ευκολα τις γυναικες,
να ετσι για την μοδα.

Ομως σκεφου, φιλε οτι η αναρχια
(η οπως αλλιως θελεις να την
πεις) κραται αιωνες και θα κρα-
ται αιωνες, ενω ο φρηκισμος
κραται μονο λιγα χρονια. Σκε-
φου οτι αναρχια σημαίνει συνεχης
παλη και οχι ενα μαστουρωμακι
της στιγμης που γινεται υστερα
της μερας, της βδομαδας και
καποτε μιας ολοκληρης ζωης και
πολυ γρηγορα θανατος. Πην κανεις
αυτο που επιδιωκει η αστικη ταξη
μην την βοηθας. Καταλαβε οτι ετσι
σε χτυπαει πολυ πιο ευκολα απο
οτι χτυπησενε τον Μπααντερ και
την Μαίχοφ. Ετσι σε σπρωχνει
πολυ πιο ευκολα και πιο βαθεια
στο λακκο της μιζεριας που προ-
σπαθεις να βγεις, γιατι ξερει
οτι μονο ξενερτως μπορείς να κα-
νεις κατι για να βγαλεις απο
κει μεσα τον εαυτο σου και τους
αλλους.

Γ.Κ., Αθηνα, Οχτ. 78

ΕΙΜΑΙ ΠΕΙΣΜΕΝΟΣ ΟΤΙ
ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΘΑΝΑΙ ΕΚ-
ΠΛΗ-ΚΤΙ-ΚΗ ΧΡΟΝΙΑ!

ΓΙΑΤΙ
ΦΙΛΙΠΠΕ;

ΠΑΝΤΑ ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΤΡΟΠΟ
ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ!

ΚΑΝΟΝΗΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ο αγώνας στο ΙΡΑΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΙΡΑΝΙΑΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Σχεδόν σ' όλα τα τευχή αυτού του περιοδικού μέχρι τώρα η υποθεση του αγώνα του λαού του Ιράν εναντία στο Σαχί παρακολούθηθηκε από κοντά, και κυρίως μέσα από το πρίσμα των οργανώσεων του ενοπλού αγώνα. θεωρήσαμε ότι είναι πολύ σπουδαίο να γίνονται γνωστές οι εμπειρίες του αγώνα ενός λαού, και κυρίως να δούμε κριτικά το ρόλο της ενοπλής οργάνωσης σ' ένα τέτοιο αγώνα.

Στο Νο2, σελ. 19, είχαμε αναφερθεί στις δύο μεγαλύτερες ενοπλές οργανώσεις, τους FEDAEE και τους MOJAHEDIN. Οι δύο αυτές οργανώσεις σταμάτησαν τις συνομιλίες που είχαν αρχίσει για "συγκολληση". Συγκεκριμένες διαφορές διαφαίνονται από την στάση τους απέναντι στις υπερδυνάμεις: Η πρώτη είναι εναντία στις ΗΠΑ, κριτικάρει το καθεστώς της Κίνας, αλλά κάνει κριτική στη Σοβ. Ένωση μοναχά οσοναφορά την εξωτερική της πολιτική με το Ιράν. Απ' ότι συζητιέται, κρατούν επιφυλακτική στάση απέναντι στη ΣΕ γιατί θεωρούν ότι στην περίπτωση εμφύλιου θα χρειαστούν τη βοήθεια της (μία και όλη η βόρεια πλευρά του Ιράν συνορεύει με τη ΣΕ).

Η δεύτερη είναι εναντία στις ΗΠΑ και στη ΣΕ, και κάνει αυστηρή κριτική στο κράτος και το αρχοντοκομμα της Κίνας.

Και οι δύο έχουν γραμμή γενικά μαρξιστική-λενινιστική, αρνούνται όμως να προσαρμοστούν (τουλάχιστον μέχρι τώρα) με τη γραμμή οποιασδήποτε άλλης χώρας, και δεν έχουν δημιουργήσει "κομμα", αντίθετα είναι εναντία σ' αυτά. Τουλάχιστον η πρώτη από τις πιο πάνω οργανώσεις περιλαμβάνει στοιχεία τουλάχιστον καθαρά αντικρατικά, και συμπαραστενεται σ' όλες τις μορφές ενοπλού αγώνα (Τμήμα Κομμουνιστικού στρατού, Κομμουνιστική Ταξιαρχία, Παλαιστίνιοι, Λατ. Αμερική κλπ). Άρα στα αγροτικά και αστικά κέντρα και κλεβει όπλα από τις επιθεσίες της στα στατοπεδα του Σαχί.

Υπάρχουν δεκάδες άλλες οργανώσεις και, απ' ότι προσωπικά καταλαβα από τη συζήτηση, είναι "κάθε πόλη και οργάνωση, κάθε χωριό και κρυπτή"

Η καθεμία απ' αυτές τις οργανώσεις των μεγάλων συμπεριλαμβανομένων, έχει δική της χαρακτηριστική, πολλές φορές τοπικιστική, και θάταν ίσως παρα πολύ τραβηγμένο να προσπαθήσουμε να τις χαρακτηρίσουμε με βάση τον περιοδικό ομαδιοποιημένο ενοπλό αγώνα στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες. Εξάλλου, ο ιδεολογικός εσωτερικός αγώνας συνεχίζεται. Η κοινή εξωτερική εμφάνιση είναι η πεποίθηση ότι πραγματική κοινωνική και καθεστωτική αλλαγή μπορεί μοναχά να γίνει με ενοπλό

αγώνα, και η αντίθεση σ' όλα τα αυτοονομαζόμενα (παράνομα προς το παρόν κι αυτά) κομμουνιστικά και προοδευτικά κομμάτια που περιμένουν μια φιλελευθεροποίηση για να βγουν στην βοήκη.

Από την άλλη μεριά είναι οι καλοκαιρινές εξεγέρσεις στο Ιράν, που ακόμα συνεχίζονται σε πολλές πόλεις, η επίσκεψη του Χούα Κουό Φενγκ στην διάρκεια των εξεγέρσεων, τα όπλα που παίρνει ο Σαχίς από την Αμερική, τη Βρετανία και τη Ρωσία και η συστηματική παρουσίαση των γεγονότων από τον αστικό και "σοσιαλιστικό" τύπο σαν καθαρά θρησκευτικές εξεγέρσεις.

Περικα από τα πιο πάνω σημεία ίσως μπορούμε να γίνουμε πιο ξεκαθαρά από την "συνέντευξη" που ακολουθεί. Βάζω την λέξη σε εισαγωγικά γιατί, τα σημεία που ακολουθούν, όπως και τα σημεία που προηγήθηκαν, είναι το "ζουμί" από πολυπύρες συζητήσεις που έγιναν πάνω στις τελευταίες εξεγέρσεις στο Ιράν με αυτοπτες

μαρτυρές-φοιτητές από την Ιρανική Κοινότητα. Επειδή δεν υποστηρίζαν ολοι/ες την η τις ίδιες ενοπλές ομάδες να πούμε, "ιδεολογικά", οι τελικές αποφάσεις ήταν αποτέλεσμα κοινής συμφωνίας. Άκομα κι αν δεν "απαντάνε" κατευθείαν στην ερώτηση η βρίσκονται σ' αντίφαση με προηγούμενα, νομίζουμε ότι δείχνουν σημαντικά στοιχεία για τον ενοπλό αγώνα στο Ιράν, και ο αναγνώστης μπορεί να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα όπως και να έχει το πράμα.

Ρ: ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΙΡΑΝ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ;

Ι: Στις αρχές του 1977 οι κατοικοί των τρωγλών στα περιχώρα της Τεχεράνης άρχισαν τη μαχητική δράση τους εναντία στις μπουλντοζες πουρθαν για να γκρεμίσουν τα τσιγκίνα σπιτία τους. Οι χωροφυλακές πυροβόλησαν και σκοτώθηκαν περίπου σαράντα άνθρωποι. Δημιουργήθηκε το Κίνημα των Κατοίκων των Τρωγλών που-κανε μαζικές διαδηλώσεις τον Αυγουστό του 77 στην Τεχεράνη. Μέσα στους επόμενους τρεις μήνες, πάνω από 130 εργοστάσια και αποθήκες καήκαν από τους εργάτες σαν αντίδραση στο καθεστώς.

Η εξέγερση στο Κουομ το Γενάρη του 78 ήρθε μετά από πολλές σκορπίες εξεγέρσεις σ' απομακρυσμένες περιοχές της χώρας. Αφ' σε πίσω της πάνω από χίλιους νεκρούς. Σαραντά μερες αργότερα ο λαός του Ταμπρίζ ξεσηκώθηκε σε συμπαραστάση για το Κουομ. Πάνω από 100000 κοσμοί κατεκλύζαν τους δρόμους για δυο συνεχείς μερες. Ξέβαλαν φωτιά στο χτίριο του Ραστακίζ κομματός του Σαχί, σε κυβερνητικά και άλλα κτίρια. Χίλιαδες διαδηλωτές σκοτώθηκαν από πυροβολισμούς και περισσότεροι συνελήφθηκαν. Τον Αυγουστό η κυβέρνηση κυρήξε στρατιωτικό νόμο στο Ισφαχάν μετά από μεγάλες διαδηλώσεις στην κυρία αυτή βιομηχανική πόλη.

Στις 19 Αυγούστου χαφιεδες του Σαχί εκάψαν πάνω από 600 ανθρώπους σ' ένα κινηματογράφο του Αμπανταν.

Στις 4 Σεπτ. πάνω από 4 εκατ. κοσμοί βγήκε στους δρόμους σ' όλη τη χώρα. Στην Τεχεράνη η διαδηλώση από ένα εκατ. κοσμοί ήταν ειρηνική, δεν συνεβη το ίδιο όμως σ' άλλες περιοχές της χώρας όπου σκοτώθηκε πολύς κοσμος. Η εκταση και η ριζοσπα-

تبلوی از مبارزات قهرآمیز تودمهای مردم در طی تظاهرات عظیم و با شکوه روز جمعه خونین

Προετοιμασία βομβών Μολοτωφ στους δρόμους της Τεχεράνης.

στική συνθηματολογία των διαδηλώσεων τρομάξαν την κυβέρνηση που απαγορεύει τις διαδηλώσεις. Η φιλελεύθερη αντιπολίτευση και η αποκαλούμενη μετριοπαθής θρησκευτική "ηγεσία" κάλεσαν τότε τον κόσμο να κατσει ησυχά στο σπίτι. Αυτό και τους απέμονωσε από τον κόσμο πολύ γρήγορα.

Στις 7 Σεπτ. πάνω από μισό εκατ. κόσμος στην Τεχεράνη μοναχά, βγήκε σε διαδήλωση (απαγορευμένη φυσικά) στους δρόμους, με πιο ριζοσπαστικά συνθήματα για ενόπλο αγώνα, εναντία στο Σαχί και στις υποδείξεις της αυτοαποκαλούμενης "ηγεσίας". Πολλοί στρατιώτες και αξιωματικοί αρνήθηκαν να πυροβολήσουν, κι άλλοι τα παρατήσαν για να ενωθούν με τον κόσμο που φώναζε "στρατιώ-

τες, αδερφία σε στολή". Αυτό ήταν πολύ για το Σαχί. Κυρήξε στρατιωτικό νομο.

Στις 8 Σεπτ. χιλιάδες γυναίκες, άντρες και παιδιά μαζεύτηκαν στη νοτία και ανατολική Τεχεράνη για να αρχίσουν ένα νέο γύρο διαδηλώσεων, παρα το στρατιωτικό νομο. Κατά τις έννεα το πρωί ο στρατός με μικρά αρμάτα μαχης ανοίξε πυρ. Σ' αυτή τη "Μαύρη Παρασκευή" το παρανοϊκό καθεστώς του Σαχί δολοφόνησε τουλάχιστον 3000 κόσμο μοναχά στην Τεχεράνη.

Αυτή η κατάσταση συνεχίζεται και τώρα (στ Σεπτεμβρίου), μετά από μικρή αναπαύλα, σφοδρία βεβαία αλλά το ίδιο ευθαρρυντική για τον κόσμο. Επιθεσεις σε στρατοπέδα και κτίρια της ΣΑΒΑΚ, υπεργίες σε βιομηχανικά κέντρα, θάνατοι σημαίνοντων προσώπων της κυβέρνησης και των λακιδών της από πυροβολισμούς.

P: ΟΑΣΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΙ ΑΛΛΟΥ ΑΝΑΦΕΡΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΑ ΝΑΓΙΡΑΝ ΑΠΟ "ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΜΕΜΟΣ" ΚΑΠ. ΚΑΤΑ ΠΟΣΟ ΗΤΑΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ;

I: Κουταμαρές. Δεν ήταν η θρησκεία που βγήκε στους δρόμους και δολοφονήθηκε από τις σφαίρες του Σαχί. Ήταν ο λαός που συνεχίζει τον αγώνα του εναντία στο Σαχί, για πραγματική δημοκρατία και αυτοδιαθεση. Εάν σήμερα οι θρησκευτικοί θεσμοί παίζουν οργανικό ρόλο στον αγώνα, αυτό είναι απλά αντικατοπτριση της εξαφανίσης των ρεαλιστικών συνδικατών και των πολιτικών οργανώσεων από το Σαχί. Και, υπάρχει ένα ιστορικό επαναστατικό υποβλήρο στο Ιράν που να συνδυασμένο με την ελπίδα σημαντικής αρίστερης ιδεολογίας, προπαγάνδας και αγκιτασίας γενικότερα. Αυτό οδηγεί ένα σημαντικό μέρος του κόσμου να χρησιμοποιεί τη θρησκεία σαν πιθανή ιδεολογική διεξοδό προκειμένου να εκφράσει τις επαναστατικές του απαιτήσεις. Ο επαναστατισμός των παπαδών της Λάτ. Αμερικής μπορεί να φερθή σαν παραδειγμα προκειμένου να κατανοηθή ο ρόλος της θρησκείας στις τελευταίες εξεγερσεις.

P: ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΝ ΕΝΟΠΙΑΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ, ΚΑΙ ΤΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΥΠΗΡΕΑΝ ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ;

I: Στην αρχή μοναχά οι συνήδητοποιημένοι διανοούμενοι επαιρναν μέρος στον ενόπλο αγώνα. Με τον καιρό όμως βρεθήκαμε σε μια κατάσταση όπου ο κόσμος στα χωρία και στις πόλεις, μέσα από την καθημερινή αντιμετώπιση του φασισμού, σκεπτόταν και ενεργούσε πολύ πιο ριζοσπαστικά. Η οργάνωση σκόπευε πια να αγκαλιάσει όλα τα στρώματα λαού που πιστεύουν στον ενόπλο αγώνα. Στις τελευταίες εξεγερσεις η κραυγή "ο ενόπλος αγώνας είναι ο μοναδικός δρόμος για την (συνέχεια στην επομένη σελίδα)

“ελευθερία” κυριαρχήσε και στις διαδηλώσεις και στις βιαιές συγκρούσεις με την αστυνομία και τον στρατό. Αυτό παράλληλο με τη δημιουργία αυτονομών ενοπλών μικροομάδων πουφτιαξαν μοναχοί τους εργάτες, δείχνει το μέγεθος που η ενοπλή παλη και το βιαίο διωξιμο του καθεστώτος έχουν γίνει συνειδηση και πραχτική του κόσμου.

Με τις καλοκαιρινές εξεγερσεις η οργάνωση πήρε ένα μαθημα: Έτσι προωθήθηκε ένα σχήμα που δεν σκοπεύει μοναχα στην ενοπλη εξέγερση των λιγών, αλλά και στην κινητοποίηση των πολλών. Υπάρχουν τυπικά πια παραδείγματα όπου ο κοσμος απο μονος του επιτιθεται σε στρατιωτικές βάσεις για να πάρει οπλα.

Ο κοσμος αποδειξε οτι εχει το δυναμικο και τη δυνατοτητα. Νομιζουμε ομως οτι χρειαζεται μια μαζική οργάνωση που θα οπλίζει καθολικά τον κοσμο και θα τον προετοιμασει για

το ριξιμο του Σαχη. Αυτη τη στιγμή υπάρχουν παρα πολλές μικρες ομάδες, που πολλές φορες ανταγωνίζονται, αλλά που έχουν τρομερα φηλο ηθικο, αυτοπεποιθηση και αυτοθυσία. Κάθε πολη εχει ενοπλες οργανώσεις, αλλά λειπει η συνοχη. Χρειαζεται συνοχη.

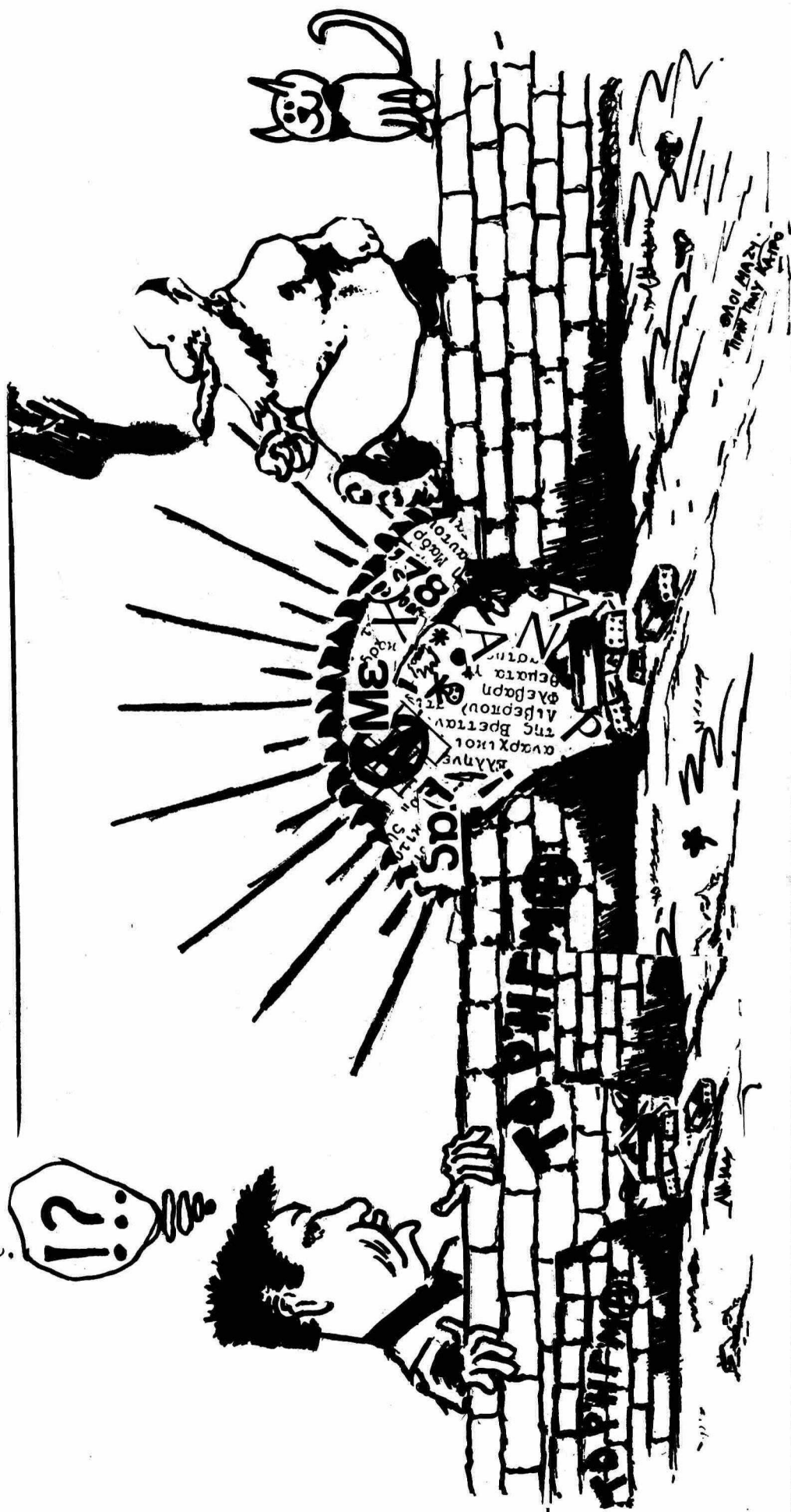
Ρ: ΠΟΙΟΣ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΣΤΟ ΙΡΑΝ;

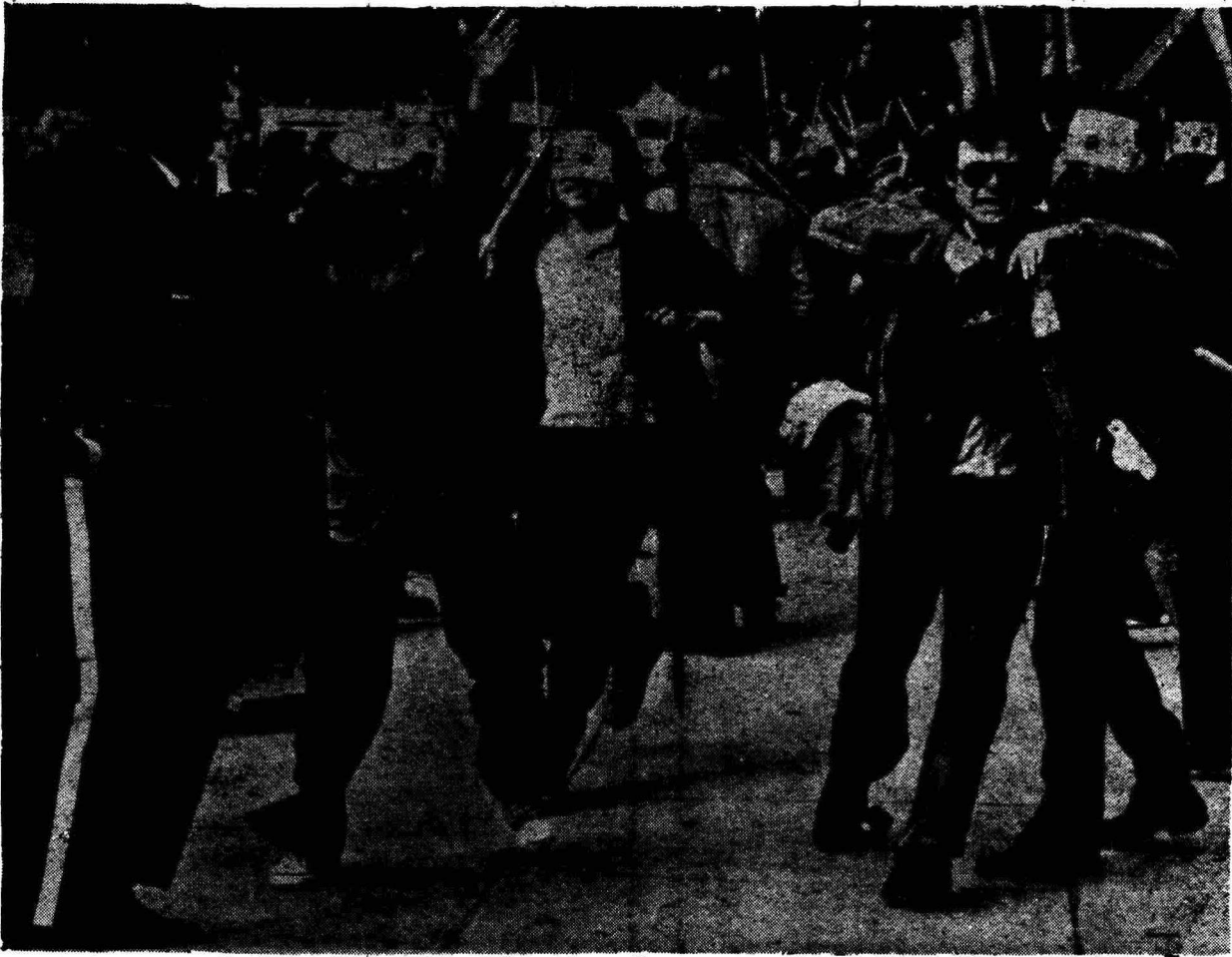
Ι: Ο αμερικανικος ιμπεριαλισμος ειναι η κυριαρχη δυναμη στο Ιραν με λακεδες τον το Σαχη και τη συμμορια του.

Βεβαια αυτο δεν σημαινει οτι αλλες αντιδραστικες κυβερνήσεις και καθεστώτα δεν έχουν συμφέροντα στο Ιραν.

Τα μυνήματα συμπαραστασης των Καρτερ, Καλλαχαν, του πρωθυπουργου της Ιαπωνιας, του Σμιτ, του Κοσσυγιβιν, και η επισκεψη του Χουα Κουο Φενγκ στην διαρκεια της εξεγερσης, δειχνουν το μέγεθος της συνεργασιας των αντιδραστικών συστημάτων με αυτο του Σαχη, προκειμενου να διατηρησουν τα οικονομικα και πολιτικά συμφέροντα τους στο Ιραν.

Η πολυ προσφατη συμφωνια αξιας 410 εκατ. δολλ. μεταξύ Σαχη και Σοβ. Έν. απλα δειχνει τη συμπαρασταση της ΣΕ στο φασιστικο καθεστώτος του Σαχη. Με τετοιες συμβασεις και βοήθειες, ο στρατος του Σαχη εχει προμηθευτει αμερικανικα φαντομς, ζρετιανικα τανικς CHIFTAIN, και σοβιετικά τζιπς, αρματα μαχης και μεταφορων.

Η "μάχη της Ουασινγκτον", όπως είναι γνωστές οι μάχες ανάμεσα σε Ιρανιανούς φοιτητές και αμερικανούς αστυφυλακές των ειδικών μονάδων νωρίς αυτό το χρόνο, στη διάρκεια της επίσκεψης του Σάχη στην Ουασινγκτον.

ΣΗΜΕΙΩΣΤΕ:

Περιμενουμε υλικο και οτιδηποτε δημοσιευσιμο, στη διευθυνση του Ρ για το επομενο τευχος, ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ 1978.0, τι φτασει αργοτερα απ'αυτη την ημερομηνια θα μπη στο τευχος του Φλεβαρη.

VDI-Nachrichten: Wukasz

ΜΑΚΑΡΑΜΑΝΙΔΗΣ - ΑΝΔΡΕΑΣ - ΣΑΧΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ - ΜΠΑΡΚΟ - ΤΣΑΤΣΗΣ
ΣΚΑΝΤΙΣΤΗΣ - ΑΝΤΩΝΙΟΣ - ΑΡΜΑΖΟΣ
ΕΘΕΟΡΑΡΑΝΙΣ - ΜΙΤΖΙΜΗΣ - ΟΤΤΟΝΗΣ - ΑΗ
ΡΑΝΑΝΙΟΣ - ΜΠΑΡΚΟ - ΤΣΑΤΣΗΣ - ΑΡΜΑΖΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ - ΤΣΑΤΣΗΣ - ΑΡΜΑΖΟΣ
ΦΡΟΣΤΗΣ - ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ - ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΙΖΟΝΤΑΣ · ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ · ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ · ΤΡΙΓΥΡ

■ Λαβαμε κι ευχαριστούμε:
-Απο το GREEK INFORMATION SERVICE στον Καναδά το βιβλίο του SAM DOUGOFF "THE CUBAN REVOLUTION" εκδοση BLACK ROSE BOOKS·την εφημερίδα LE CITOYEN, εκδοση στα αγγλικά-πορτογαλλικά και ελληνικά·τα No 2 και 3 του αντιεξουσιαστικού θεωρητικού περιοδικού OUR GENERATION, 12ος τεμος.
-Τα αντίστοιχα (του 3ου "P") τεύχη των FREEDOM, ZERO και BLACK FLAG.

■ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ:
Ο ανεξάρτητος τοπικός ραδιοφωνικός σταθμός του Μοντρεάλ CINCQ/FM, μεταδίδει προγράμματα στα ελληνικά κάθε μερα εχτός Σαββάτου απο τις 7-8.30 το βράδυ και κάθε Κυριακή το μεσημερι 1-4. Απο την διακυρηξη αρχών του σταθμού, εγκριμένη απο την γενική συνέλευση της 30/1/78 "...To CINCQ/FM σεβεται την ανομοιογενεια της παρικοιας χωρις να μεροληπτε και σεβεται το ιδιο το δικαιομα. ελευθερης εκφρασης απο το CINCQ/FM τόσο της μειοψηφιας όσο και της πλειοψηφιας.... Ενθαρρυνεται η δημιουργική πρωτοβουλια στη χρηση του ραδιοφώνου και παραγει προγράμματα που προβληματίζουν παρα να αποκοιμίζουνη τη σκεψη. Το CINCQ/FM θα παραμεινει ανεξάρτητο απο οποιοδήποτε κομμα. ομμάδα η ιδεολογία... Το CINCQ/FM παραμεινει ελευθερο να εναντιωνεται σε οποιοδήποτε δογμα... Τα προγράμματα προσανατολίζονται πρωτο και κυρια στην προωθηση των συμφεροντων των κατοικων χαμηλου εισοδηματος της περιοχης μας."

Τοπικοί καλλιτεχνες, αλλοι κα- τοικοι του Κεμπεκ που ενδιαφε- ρονται για τα δημοςια, καθώς και ΟΛΕΣ οι εθνικες μειονοτητες βγαίνουν στο ραδιοφωνο για να κανουν γνωστες τις αποψεις τους. Περιστο να πουμε οτι ο σταθμός υποστηριζεται και απο τους αντι- εξουσιαστες του Καναδά. Μπορει να γινει κανεις μελος στο σταθμό, αρκει να αποδεχεται τη διακυρηξη του, και να γραφει στο CINCQ/FM, P.O. BOX 65, STATION G, MONTREAL H2W 2M9. Τα καινούργια προγράμ- ματα μόλις έχουν βγη και μπορεί- τε να τα πατετε απο την πιο πάνω διευθυνση. Φωτοαντιγραφο της διακυρηξης των μελων του σταθμού (στα ελληνικά), μπορι- τε να ζητησετε απο το Ρηγμα.

■ Οι ΗΠΑ και η Κίνα συμφωνή- σαν να ανταλασουν φοιτητες και επιστημονες. Οι Κινεζοι θα στείλουν 500-700 φοιτητες, οι δε Αμερικανοι περιπου 60. Το 1979-80 η Κίνα ελπίζει να στείλει περιπου 1000 φοιτητες στα αμερικανικα πανεπιστημια, κυριως για ιατρική και μηχανο- λογία.

Η κυβερνηση του Πεκινου τα επομενα δυο χρονια θα στείλνει με δικα της εξοδα, πάνω απο 10.000 φοιτητες στο εξωτερικο. Επισης, ζητησε απο τη Βρετα- νια, που μεχρι τωρα δεχεται 200 φοιτητες το χρονο απο την Κίνα, να δεχεται 1000, και η Ιαπωνια, Γαλλια, Δ. Γερμανια, Αυστραλια, Καναδας, Ρουμανια, και Γιουγκοσλαβια, τουλαχι- στον απο 500 η καθε μια.

..... Τα αμερικανικα πανεπιστη- μια και κολλεγια είναι κατευ- χαριστημενα. Τωρα μπορούν πια να στέλνουν κατευθειαν αποφοι- τους στην Κίνα για να βελτιώ- σουν τα κινεζικα τους και να παρουν μαθηματα στις κοινωνι- κες και ανθρωπιστικες επιστη- μες·ολα με εξοδα της ομοσπον- διακης κυβερνησης. Επισης, τωρα έχουν μια νεα και δυνατη και μεγαλη πηγη απο ξενους φοιτητες. Ο αμερικανικος δεικτης γεννησεων πεφτε απο τα μεσα του 1960, και οι εγγυ- αφες ντοπιων φοιτητων αναμε- νεται να μειθουν κατα πολυ.

Οι αμερικανοι περιμενουν απο τους κινεζους επισκεπτες τους να δουλευουν σκληρα και να περνανε μια ησυχη, προσαρ- μοσμενη ζωη στις φοιτητικες εστιες, και σιγουρα να κανουν πολυ λιγοτερη φασαρια απο τις χιλιαδες των Ιρανιων φοιτη- των που περιοδικα κανουν φασα ρτζιδικες διαδηλωσεις εναντια στο Σαχη. Γινονται διαφορες προβλεψεις για αποπειρες δια- φυγης. Αλλα οι κινεζοι φαινόν- τας σιγουροι οτι οι φοιτητες τους θα γυρισουν πίσω στη πατριδα. **ECONOMIST**, NOV. 25, 1978

■ Το βιβλιοπωλειο SOLE ROSSO στην Φλωρεντια (Ιταλια) απο- αυτο το Νοεμβρη και μετα θα διαθετει αντιεξουσιαστικα εντυ- πα και βιβλια στην ελλ. γλωσσα.

Η διευθυνση είναι:
LIBRERIA SOLEROSSO
VIA DEL SOLE 3/R, FIRENZE 50123.

■ Επισης το βιβλιοπωλειο Αυτο- πια του Μιλανου θα διαθετει περιορισμενο αριθμο Ρηγματων. Η διευθυνση του είναι:
LIBRERIA UTOPIA, VIA MOSCOVA 52, MILANO.

ΕΠΑΦΕΣ

■ **FREEDOM**
Δεκαπενθημερη αναρχικη εφημεριδα
FREEDOM PRESS (IN ANGEL ALLEY)
84B, WHITECHAPEL HIGH ST.
LONDON E1
ENGLAND

■ **BLACK FLAG**
Οργανο του αναρχικου "Μαυρου Σταυρου". Διεθνη νεα, πληροφορη- ση, υποστηριξη, και δραση για τους αναρχικους φυλακισμενους και κρατουμενους σε ολο το κοσμο. Βγαίνει οποτε μαζευτει υλικο. Σχεδον καθε δυο μηνες.
BLACK FLAG
OVER THE WATER
SANDAY
ORKNEY KW17 2BL
ENGLAND

■ **FRONT LIBERTAIRE**

Δεκαπενθημερο γαλλικο περιοδικο
Εκδιδεται απο την "αντιεξουσια- στικη κομμουνιστικη οργανωση".
FRONT LIBERTAIRE
33, RUE DES VIGNOLES
75020 PARIS
FRANCE

■ **ZERO**
Αναρχικο, αναρχοφεμινιστικο, περιδικο. Σχεδον διμηνιαιο.
ZERO
RISING FREE
182, UPPER STREET
LONDON, N1 ENGLAND

■ **ANARCHY**
Τριμηνιαιο αναρχικο περιοδικο.
ANARCHY
29, GROSVENOR AVENUE
LONDON N5
ENGLAND

■ **Ιταλικη Αναρχικη Ομοσπονδια**
GRUPPO F.A.I. ROMA CENTRO
VIA DEI TAURINI 27
ROMA
ITALY

■ **BRAND**
Σουηδικη, αναρχοκομμουνιστικη, διμηνιαια εφημεριδα. Καλυπτει θεματα κρατικης τρομοκρατιας στην Ευρωπη. (στα σουηδικα).
BRAND
BOX 150 30
10465 STOCKHOLM
SWEDEN

■ **THE OPEN ROAD**
Τριμηνιαια αναρχικη εφημεριδα.
THE OPEN ROAD
BOX 6135, STATION 6
VANCOUVER, B.C.,
CANADA V6R 4G5

■ **Αρχοσυνδικαλιστικη ομαδα**
STOCKHOLMS IAA-GRUPP
SIGTUNAGATAN 4, 3TR. ÖG S-113 22
STOCKHOLM
SWEDEN